

Înțelegerea infracțiunilor motivate de ură antisemită și abordarea nevoilor de securitate ale comunităților evreiești

Ghid practic

Publicat de Biroul pentru Instituții Democratice și Drepturile Omului (BIDDO) al
OSCE
Str. Miodowa, nr. 10
Varșovia, Polonia

www.osce.org/odihr

© OSCE/ODIHR 2019

Toate drepturile rezervate. Conținutul prezentei publicații poate fi folosit liber și poate fi copiat în scopuri educaționale și altele non-comerciale, cu condiția ca oricare astfel de reproducere să fie însoțită de referință la sursa OSCE/BIDDO.

ISBN 978-83-66089-69-3

Designul copertei Nona Reuter
Tipărit în Polonia de Poligrafus Jacek Adamiak

Înțelegerea infracțiunilor motivate de ură antisemită și abordarea nevoilor de securitate ale comunităților evreiești

Ghid practic

Mulțumiri

ODIHR își exprimă mulțumirile Ligii Anti-Defăimare (ADL) și experților ale căror contribuții au fost esențiale în elaborarea acestui ghid:

- ▶ Rabinul Andrew Baker, Reprezentant personal al Președintelui în exercițiu al OSCE pentru combaterea antisemitismului, Statele Unite ale Americii
- ▶ Stacy Burdett, Vice-președinte, Relații cu guvernul, advocacy și implicarea comunității, Liga Anti-Defăimare (ADL), Statele Unite ale Americii
- ▶ Jakub Cygan, Specialist principal, Ministerul Afacerilor Interne și Administrației, Polonia
- ▶ Paul Giannasi, Șef al Programului interguvernamental privind infracțiunile motivate de ură, Ministerul Justiției, Regatul Unit al Marii Britanii și al Irlandei de Nord
- ▶ Gabriela Jiraskova, Consultant management de criză, Congresul Mondial Evreiesc, Republica Cehă
- ▶ Robin Sclafani, Director, CEJI - Contribuția evreiască pentru o Europă incluzivă, Belgia
- ▶ Michael Whine, Director, Afaceri guvernamentale și internaționale, Trustul de Securitate a Comunității (CST), Regatul Unit al Marii Britanii și al Irlandei de Nord

Cuprins

Prefață	vii
Rezumat	viii
Introducere	xi
PARTEA ÎNTÂI: ÎNȚELEGEREA PROVOCĂRII	3
I. Infracțiunile motivate de ură cu caracter antisemit în regiunea OSCE: context	3
II. Infracțiuni motivate de ură cu caracter antisemit în regiunea OSCE: trăsături cheie	6
III. Infracțiuni motivate de ură cu caracter antisemit în regiunea OSCE: impact	9
PARTEA A DOUA: DEZVOLTAREA DE REACȚII EFICIENTE DIN PARTEA AUTORITĂȚILOR	15
I. Angajamentele și alte obligații internaționale	15
II. Principiile cheie	20
1. Bazate pe drepturi	20
2. Centrate pe victimă	21
3. Nediscriminatorii	22
4. Participatorii	22
5. Împărtășite	22
6. Colaborative	22
7. Empatice	23
8. Sensibile la gen	23
9. Transparente	23
10. Holistice	24
III. Pași practici	24
1. Recunoașterea problemei	24
2. Evaluarea riscurilor de securitate și prevenirea atacurilor	27
3. Sensibilizarea	29
4. Construirea încrederii între guvern și comunitățile evreiești	31
5. Protecția comunităților și locațiilor evreiești, inclusiv pe parcursul evenimentelor speciale	34

<i>6. Lucrul cu comunitățile evreiești pentru a elabora sisteme de management al crizelor</i>	35
<i>7. Identificarea și înregistrarea infracțiunilor motivate de ură bazate pe prejudecată cu caracter antisemit</i>	36
<i>8. Furnizarea de argumente privind nevoile de securitate ale comunităților evreiești lucrând împreună cu acestea la colectarea datelor despre infracțiunile motivate de ură</i>	41
<i>9. Liniștirea comunității în cazul unui atac</i>	43
<i>10. Acordarea sprijinului victimelor atacurilor cu caracter antisemit</i>	45
ANEXE	47
Anexa 1: Privire generală asupra indicatorilor de prejudecată	48
Anexa 2: Studiile de caz	53
Anexa 3 : Rezumat	56
Anexa 4: Trustul de Securitate a Comunității: Ghidul de iudaism al ofițerului de poliție	63
Anexa 5: Sărbătorile evreiești în 2017-2022	71
Anexa 6: „Definiția de lucru a antisemitismului” adoptată de Alianța Internațională pentru Memoria Holocaustului (IHRA)	74

Prefață

În ultimii ani, atacurile antisemite mortale din Toulouse, Bruxelles, Paris, Copenhaga și din alte părți au creat un sentiment răspândit de frică și nesiguranță în rândurile comunităților evreiești și au subliniat nevoia urgentă pentru eforturi mai mari în abordarea antisemitismului.

A acțiunile antisemite violente, îndreptate împotriva evreilor sau persoanelor percepute ca fiind evrei, pun la îndoială valorile societăților libere, democratice și incluzive. Astfel de crime cum ar fi pângărirea cimitirelor, atacurile asupra sinagogilor, centrelor de cultură evreiască, a memorialelor Holocaustului sau instituțiilor israeliene pot afecta viața evreilor din întreaga regiune OSCE. În unele state participante, aceste infracțiuni motivate de ură au deteriorat sau distrus puținele vestigii rămase ale culturii evreiești, care au supraviețuit Holocaustului.

Biroul OSCE pentru Instituții Democratice și Drepturile Omului (ODIHR) are mandatul să ofere sprijin statelor participante în eforturile lor de a combate antisemitismul. Cel mai recent, în 2014, Declarația de la Basel a Consiliului Ministerial OSCE privind „Consolidarea eforturilor de combatere a antisemitismului” a îndemnat ODIHR să ofere statelor participante cele mai bune practici privind eforturile de combatere a antisemitismului.¹ Mai devreme, Hotărârea de la Kiev a Consiliului Ministerial OSCE privind Libertatea de gândire, de conștiință, de religie sau de credință a îndemnat guvernele să se străduiască să prevină și să protejeze de atacuri comunitățile religioase.²

În prezentul ghid, BIDDO oferă recomandări concrete pentru transpunerea acestor angajamente în acțiuni practice. Aducem mulțumiri experților din întreaga regiune, care au venit cu o contribuție privind bunele practici elaborate și implementate în diverse state participante ale OSCE. Încurajăm statele participante să utilizeze acest ghid practic ca punct de pornire pentru o evaluare deschisă și profundă a problemei antisemitismului și analiza politicilor și măsurilor pentru a o aborda.

Prezenta publicație face parte din Proiectul ODIHR Cuvinte în Acțiune, generos finanțat de Ministerul German al Afacerilor Externe. Aceasta recunoaște nevoia de a acționa în privința provocărilor specifice cauzate de antisemitism, printr-o abordare ferm ancorată în cadrul drepturilor omului și angajamentelor OSCE. Sperăm că aceasta va mai putea fi utilizată drept model pentru abordarea nevoilor și situațiilor de securitate ale altor comunități vulnerabile la infracțiunile motivate de ură.

Michael Georg Link
Directorul ODIHR

1 *Mecanismele de colectare a datelor și monitorizare a infracțiunilor bazate pe ură, Ghid practic* (Varșovia: OSCE/ODIHR, 2014), <<http://www.osce.org/odihr/datacollectionguide?download=true>>.

2 „Declarația de la Berlin”, Concluziile președinției bulgare a OSCE, Informații oferite de președinția bulgară a OSCE 2004, <<http://www.osce.org/cio/31432?download=true>>.

Rezumat

Care sunt provocările?

Hărțuirea, violența sau discriminarea antisemită țintește femeile, bărbații, băieții și fetele evrei și persoanele percepute drept evrei din toată regiunea OSCE. Instituțiile evreiești, inclusiv sinagogile, școlile și cimitirele, precum și entitățile sau evenimentele legate de Israel, sunt și ele ținte ale violenței și vandalismului.

Infraacțiunile și amenințările motivate de ură antisemită, au un impact profund nu doar asupra victimelor atacurilor punctuale, dar și asupra vieților de zi cu zi ale persoanelor și comunităților evreiești într-o multitudine de feluri:

- Frica de a participa la servicii de cult, de a intra în sinagogi sau de a purta îmbrăcăminte sau simboluri religioase distinctive afectează în mod negativ dreptul persoanelor și comunităților de a-și manifesta religia sau credința;
- Din frică, indivizii s-ar putea abține de la a se identifica public ca evrei, de la a-și exprima identitatea culturală sau de la a participa la evenimente culturale evreiești - excluzând, practic, evreii din viața publică;
- La școală, la locul de muncă, în circumstanțe sociale sau pe rețelele de socializare, evreii deseori se auto-cenzurează și ar putea fi reticenți în a-și exprima empatia sau sprijinul pentru Israel, pentru a evita stigmatizarea;
- Violența antisemită a impus ca școlile evreiești și activitățile pentru tinerii evrei, din multe state participante ale OSCE, să funcționeze sub niște măsuri drastice de securitate. Chiar și cei mai mici copii cresc cu sentimentul de frică și de conștientizare a propriei vulnerabilități; și
- Necesitatea de a construi și întări perimetre de securitate reprezintă o povară financiară, care este deseori preluată de instituțiile evreiești în locul guvernelor, realocând fonduri de la activități religioase, culturale și educaționale.

Ca urmare, violența antisemită reprezintă o amenințare atât la adresa securității fizice a comunităților evreiești, dar și insuflă un sentiment de frică și nesiguranță persoanelor din cadrul comunităților respective.

De ce sunt toate acestea o îngrijorare pentru statele participante?

Statele participante ale OSCE și-au asumat angajamentul să recunoască, să înregistreze și să raporteze infraacțiunile săvârșite din ură antisemită și au sprijinit eforturile instituțiilor OSCE de a elabora răspunsuri eficiente și cuprinzătoare la acest tip de infraacțiuni.

În baza dreptului internațional în materie de drepturile omului, statele au obligația să interzică prin lege orice promovare a urii bazată pe religie, care constituie instigare la discriminare, ostilitate sau violență.³ Statele participante ale OSCE și-au asumat angajamentul să „depună eforturi pentru a preveni și proteja de atacuri persoanele sau grupurile, care se bazează pe gândire, conștiință, religie sau credință”.⁴

Ce pot face autoritățile?

Autoritățile pot întreprinde un șir de măsuri pentru a aborda problema antisemitismului. Acestea pot:

- **Să recunoască** că antisemitismul este o problemă care reprezintă o amenințare la adresa securității și stabilității și trebuie abordată în mod consecvent de autorități;
- **Să evalueze** riscurile și să prevină atacurile, îmbunătățind cooperarea între organele de aplicare a legii și comunitatea evreiască, prin intermediul liniilor formale de comunicare, a transparenței și planificării în comun a acțiunilor;
- **Să sensibilizeze**, prin a ajuta liderii politici, persoanele oficiale din domeniul justiției penale, societatea civilă și publicul larg să înțeleagă fenomenul antisemitismului, impactul negativ al acestuia și modul de a-l aborda prin măsuri de consolidare a capacităților și conștientizare;
- **Să construiască** încrederea prin dezvoltarea și instituționalizarea parteneriatelor de lucru cu instituțiile și persoanele din comunitatea evreiască;
- **Să îmbunătățească** protecția comunităților și locațiilor evreiești, inclusiv prin sporierea patrulilor de poliție și prin oferirea asistenței financiare;
- **Să ia în** considerație expertiza comunităților evreiești atunci când se creează sisteme de management al crizelor, pentru a asigura planificarea și răspunsul cel mai bun posibil la situațiile de urgență; și
- **Să recunoască** și să înregistreze orice acțiune bazată pe prejudecăți antisemite atunci când investighează și duc în justiție acte penale, sensibilizând organele de aplicare a normelor de drept la trăsăturile specifice ale infracțiunilor motivate de ură cu caracter antisemit, inclusiv la situațiile în care criticile la adresa Israelului se dezvoltă în acțiuni cu caracter antisemit;⁵
- **Să asigure** dovezi ale nevoilor de securitate a comunităților evreiești, lucrând cu acele comunități pentru a colecta date dezagregate, inclusiv după gen, și împărtășind informații despre crimele și amenințările cu caracter antisemit;

3 „Conferința experților privind abordarea nevoilor de securitate a comunităților evreiești în regiunea OSCE: provocări și bune practici”, OSCE/ODIHR, 13 iunie, 2013, p.5, <<http://www.osce.org/odihr/105253?download=true>>.

4 Cea de-a 10-a aniversare a Conferinței OSCE de la Berlin privind Evenimentul de nivel înalt de la Berlin de comemorare a antisemitismului, concluziile președinției elvețiene a OSCE 2014, informații oferite de președinția elvețiană a OSCE 2014, 12-13 noiembrie 2014, <<http://www.osce.org/odihr/126710?download=true>>.

5 Declarația de la Basel a CM 8/14, *op. cit.*, nota 1.

- Să încurajeze comunitatea evreiască, demonstrând solidaritate în cazul vreunui atac și/sau amenințare. Aceasta se poate realiza, de exemplu, prin intermediul patrulilor speciale de poliție și prin condamnarea publică a tuturor infracțiunilor de ură cu caracter antisemit și stabilirea unor norme sociale pentru răspunsul societății, care să discrediteze, să respingă și să marginalizeze antisemitismul și alte forme de intoleranță sau discriminare;
- Să ofere sprijin victimelor și să ofere asistență comunităților în revenirea lor la viața de zi cu zi după un atac; și
- Să transmită publicului larg mesajul că infracțiunile motivate de ură, intoleranță și discriminare împotriva oricărui grup, reprezintă o amenințare pentru întreaga societate.

Introducere

Context

În aprilie 2004, guvernul German a găzduit la Berlin conferința OSCE dedicată provocărilor contemporane legate de antisemitism. „Declarația de la Berlin”, care a rezultat, a subliniat că antisemitismul a căpătat forme noi de la Holocaust încoace și reprezintă o amenințare la adresa securității și stabilității în regiunea OSCE.⁶ Totodată, s-a accentuat că evoluțiile din Orientul Mijlociu nicidecum nu justifică antisemitismul.

În iunie 2013, ODIHR și președinția ucraineană a OSCE au organizat o reuniune a experților cu tema „Abordarea nevoilor de securitate a comunităților evreiești: provocări și bune practici” pentru a evidenția provocările de securitate cu care se confruntă comunitățile evreiești. Reuniunea experților a dus la elaborarea unui set de recomandări cuprinzătoare.⁷

În noiembrie 2014, liderii politici, reprezentanții organizațiilor guvernamentale și interguvernamentale, precum și membrii ai societății civile s-au întrunit la Berlin pentru a explora manifestările contemporane ale antisemitismului în regiunea OSCE și re-evalua „Declarația de la Berlin” la zece ani după adoptare. Făcând rezumatul evenimentului, cunoscut drept „Conferința Berlin plus zece”, președinția elvețiană a OSCE a concluzionat că antisemitismul rămâne o provocare la adresa stabilității și securității în regiunea OSCE și a îndemnat „organele de aplicare a legii să trateze cu responsabilitate amenințările, care sunt foarte reale, la adresa securității comunității evreiești”.⁸

Pornind de la aceste concluzii, precum și de la recomandările elaborate de societatea civilă, în cadrul reuniunii Consiliului Ministerial OSCE de la Basel din 2014 a fost adoptată Declarația Consiliului Ministerial privind „Intensificarea eforturilor de combatere a antisemitismului”. Aceasta a îndemnat statele participante să „sporească eforturile de implementare a angajamentelor existente ale OSCE legate de monitorizarea infracțiunilor motivate de ură și colectarea datelor relevante, inclusiv cele despre fapte cu caracter antisemit”. Declarația a îndemnat ODIHR să sprijine statele participante ale OSCE în eforturile acestora de a „facilita cooperarea între oficialii guvernului și societatea civilă pe subiecte legate de antisemitism, inclusiv infracțiunile săvârșite din ură”.⁹

6 „Declarația de la Berlin”, Concluziile președinției bulgare a OSCE, Informații oferite de președinția bulgară a OSCE 2004, <<http://www.osce.org/cio/31432?download=true>>.

7 „Conferința experților privind abordarea nevoilor de securitate a comunităților evreiești în regiunea OSCE: provocări și bune practici”, OSCE/ODIHR, 13 iunie, 2013, p.5, <<http://www.osce.org/odihr/105253?download=true>>.

8 Cea de-a 10-a aniversare a Conferinței OSCE de la Berlin privind Evenimentul de nivel înalt de la Berlin de comemorare a antisemitismului, concluziile președinției elvețiene a OSCE 2014, informații oferite de președinția elvețiană a OSCE 2014, 12-13 noiembrie 2014, <<http://www.osce.org/odihr/126710?download=true>>.

9 Declarația de la Basel a CM 8/14, op. cit., nota 1.

De ce este necesar acest ghid?

Hărțuirea, violența și discriminarea cu caracter antisemit au un impact negativ asupra vieților cotidiene a evreilor și comunităților evreiești și asupra modului în care aceștia se bucură de drepturile și libertățile fundamentale ale omului. Nivelul de amenințare, pentru unele comunități evreiești în regiunea OSCE, este ridicat și iminent. Comunităților evreiești le lipsesc resursele și capacitățile necesare pentru a aborda întru totul provocările de securitate cu care se confruntă. Mai important, autoritățile sunt responsabile de siguranța comunităților evreiești. Organele de aplicare a legii poartă responsabilitatea primară pentru asigurarea securității comunităților evreiești, la fel ca și a altor persoane sau grupuri. Atunci când comunitățile evreiești se confruntă cu amenințări mai grave decât alții, protecția lor merită o atenție mai mare din partea poliției și altor organe de aplicare a legii.

„Autoritățile poartă obligația de bază de a asigura securitatea cetățenilor săi. De asemenea, acestea afirmă un angajament fundamental față de libera exercitare a religiei. Cu toate acestea, nevoile de securitate și poverile financiare cu care se confruntă multe comunități evreiești, pun la îndoială aceste principii. Astfel, aceste provocări destul de elementare, cu desăvârșire de natură practică, într-un final, devin o amenințare existențială pentru viitorul vieții evreiești în regiunea OSCE”. – *Rabin Andrew Baker, Reprezentant personal al președinției în exercițiu a OSCE privind combaterea antisemitismului*

Acest ghid descrie pașii practici, recomandați autorităților pentru a aborda nevoile de securitate a comunităților evreiești în cooperare și parteneriat cu aceste comunități. Ghidul este elaborat pentru a ajuta autoritățile să treacă în revistă riscurile și nevoile de securitate în vederea îmbunătățirii capacității organelor de aplicare a legii în abordarea nevoilor de securitate pe care comunitățile evreiești le au. Pe lângă aceasta, prezentul ghid abordează subiecte conexe, cum ar fi problema de ne-raportare și înregistrare a infracțiunilor motivate de ură cu caracter antisemit.

Care este domeniul de aplicare și scopul prezentului ghid?

Prezenta publicație se axează în special pe ceea ce poate fi făcut de către cei responsabili de gestionarea infracțiunilor motivate de ură cu caracter antisemit și nevoile de securitate a comunităților evreiești. Programele ODIHR în domeniul educației și cooperării completează combaterea antisemitismului prin gestionarea infracțiunilor motivate de ură din prezenta publicație.¹⁰

10 ODIHR oferă sprijin oficialilor guvernului în schițarea și dezvoltarea mecanismelor de monitorizare și colectare a datelor privind infracțiunile comise din ură. Mai mult, programele ODIHR de consolidare a capacităților includ: *Instruirea pentru organele de aplicare a legii privind infracțiunile comise din ură (TAHCLE): Descrierea programului*, (Varșovia: ODIHR, 2012), <<http://www.osce.org/odihr/tahcle>> și *Instruirea Procurorilor și infracțiunile comise din ură (PAHCT) Descrierea programului*, (Varșovia: ODIHR, 2014) <<http://www.osce.org/odihr/pahct>>; și un șir de materiale didactice BIDDO pentru a combate antisemitismul disponibile la <www.osce.org/odihr/120546>, inclusiv: *Abordarea antisemitismului: De ce și cum? Ghid pentru educatori* (Varșovia: ODIHR, 2007), <<http://www.osce.org/odihr/29890?download=true>>; și *Educație privind Holocaustul și antisemitismul: O privire generală și analiza abordărilor educaționale* (Varșovia: ODIHR, 2006), <<http://www.osce.org/odihr/18818?download=true>>.

Acest ghid practic este elaborat în primul rând pentru oficialii guvernelor și actorii politici, de asemenea, acesta poate să fie util societății civile și publicului larg. Scopul lui este:

- Să sensibilizeze cu privire la provocările de securitate cu care se confruntă comunitățile evreiești;
- Să consolideze capacitățile oficialilor guvernului (atât celor ce elaborează politici, cât și organelor de aplicare a legii) și experților în domeniul securității, pentru a înțelege trăsăturile specifice ale infracțiunilor motivate de ură cu caracter antisemit și să identifice pași practici, care ar putea aborda nevoile de securitate a comunităților evreiești;
- Să ofere sprijin organelor de aplicare a legii în eforturile acestora de a recunoaște, înregistra și reacționa la infracțiunile săvârșite din ură cu caracter antisemit;
- Să faciliteze schimbul de bune practici între diferite state participante ale OSCE, în special cu accent pe modele de parteneriat între organele de aplicare a legii și comunitățile evreiești;
- Să promoveze dialogul și cooperarea între organele de aplicare a legii de la nivel local și membrii comunității evreiești, inclusiv profesioniștii și voluntarii în domeniul securității din cadrul comunității evreiești și să prezinte sugestii practice pentru a crea parteneriate robuste în lupta cu antisemitismul; și
- Să sprijine eforturile societății civile, oferind atât îndrumare, cât și o privire generală asupra obligațiilor relevante ale autorităților cu referire la îngrijorările de securitate legate de antisemitism.

Cum a fost elaborat prezentul ghid?

Prezentul ghid a fost elaborat în cadrul unui proces extins de consultări, cu participarea largă a experților internaționali și naționali și a reprezentanților organelor de aplicare a legii. BIDDO a desfășurat un șir de întruniri de lucru la Viena, Varșovia, Toulouse și Kiev pentru a identifica subiectele cheie și bunele practici care reies din contextele specifice regionale și de țară.

Cum este structurat prezentul ghid?

Partea întâi oferă o privire generală asupra contextelor infracțiunilor motivate de antisemitism în regiunea OSCE, precum și asupra trăsăturilor cheie ale acestor fapte motivate de ură. Totodată, aceasta prezintă impactul infracțiunilor motivate de ură cu caracter antisemit și a provocărilor legate de securitate asupra vieților cotidiene ale evreilor, comunităților și instituțiilor evreiești.

În partea a doua se explică faptul că autoritățile trebuie să răspundă la infracțiunile săvârșite din ură cu caracter antisemit și să gestioneze provocările de securitate cu care

se confruntă comunitățile evreiești, precum și modul în care acestea pot să o facă într-un mod eficient. Bazându-se pe angajamentele OSCE și alte standarde internaționale pentru drepturile omului, aceasta trece în revistă obligațiile cheie ale autorităților și prezintă principiile care ar trebui să stea la baza politicilor și inițiativelor guvernamentale în acest domeniu. În final, cea de-a treia secțiune a celei de-a doua părți propune zece pași practici pe care autoritățile i-ar putea întreprinde pentru a răspunde la infracțiunile motivate de ură cu caracter antisemit și nevoile de securitate a comunităților evreiești.

Anexele oferă informații suplimentare care vin în ajutorul oficialilor guvernelor și altor persoane care se ocupă de atacurile antisemite. **Anexa 1** oferă o privire generală asupra indicatorilor de prejudecată care pot ajuta oficialii să determine când o infracțiune trebuie văzută și soluționată ca o infracțiune motivată de ură cu caracter antisemit. **Anexa 2** prezintă studiile de caz care pot fi utilizate pentru consolidarea capacităților oficialilor guvernului și altor persoane de recunoaștere a infracțiunilor motivate de ură cu caracter antisemit, pentru a construi parteneriate cu comunitățile evreiești pe probleme de securitate și pentru a elabora răspunsuri bazate pe respectarea standardelor și angajamentelor în materie de drepturile omului. **Anexa 3** prezintă un tabel cu acțiuni sugerate pentru principalele părți interesate. Acest tabel poate fi un instrument util pentru a sensibiliza principalii actori implicați, cum ar fi parlamentarii, liderii religioși și funcționarii publici, cu privire la problemele de securitate, cu care se confruntă comunitățile evreiești. **Anexa 4** este o versiune prescurtată a *Ghidului în iudaism pentru ofițerii de poliție* elaborat de Trustul de Securitate a Comunității (CST). **Anexa 5** este un calendar al sărbătorilor evreiești. **Anexa 6** este „Definiția de Lucru a Antisemitismului” adoptată de Alianța Internațională pentru Memoria Holocaustului (IHRA).

Înțelegerea provocării

I. Infracțiunile motivate de ură cu caracter antisemit în regiunea OSCE: context

Infracțiunile motivate de ură sunt acte penale motivate de tendențiozitate sau prejudecată în raport cu anumite grupuri de persoane. Toate infracțiunile motivate de ură au două elemente distincte: (1) acestea sunt acte, care, conform legislației penale, sunt infracțiuni și (2) săvârșind fapta, individul acționează cu părtinire sau prejudecată.¹¹ Antisemitismul este una din motivațiile de prejudecată care transformă o faptă într-o infracțiune motivată de ură.

Antisemitismul poate fi unica motivație sau una dintre motivații în comiterea unei infracțiuni motivate de ură. De exemplu, un furt poate fi motivat de lăcomie. Însă, dacă victima a fost selectată anume pentru că el sau ea este evreu/evreică, incidentul poate fi calificat drept faptă comisă din ură.

Infracțiunea bazată pe prejudecăți cu caracter antisemit s-ar mai putea intersecta și împreună cu alte prejudecăți, în special rasismul sau sexismul. De exemplu, o infracțiune motivată de ură cu caracter antisemit se poate baza pe ipoteze stereotipice despre evrei și pe percepția făptașilor cum că evreii ar fi inferiori din punct de vedere rasial. În mod similar, ipotezele stereotipice de gen și identitate sexuală ar putea să se intersecteze cu prejudecățile despre evrei și să contribuie la motivarea unui atac. De exemplu, un atac asupra unei persoane, care este și evreu și gay ar putea avea două motivații de prejudecată, dacă atacatorul a selectat victima din cauza acestor caracteristici.

Organele de conducere, instituțiile și statele participante ale OSCE au recunoscut că antisemitismul și infracțiunile motivate de ură cu caracter antisemit rămân grave - iar în unele cazuri, în creștere - ceea ce stârnește îngrijorări în regiunea OSCE. O declarație emisă de președinția OSCE în cadrul Conferinței Berlin plus zece, de exemplu, a exprimat îngrijorări profunde în privința atacurilor violente și mortale asupra evreilor, amenințărilor la adresa comunităților și instituțiilor evreiești, manifestărilor cu caracter

¹¹ Pentru o argumentare mai fundamentată despre natura infracțiunilor de ură, vezi: *Prevenirea și răspunsul la infracțiunile motivate de ură*, (Varșovia: ODIHR, 2009), p.15-26, <<http://www.osce.org/odihr/39821?download=true>>.

antisemit din mediul online și în alte circumstanțe, precum și negării și trivializării Holocaustului.¹²

În unele cazuri, aspectul antisemit al infracțiunii motivată de ură poate fi evident. În alte cazuri ar putea fi nevoie de o înțelegere nuanțată a stereotipurilor și codurilor antisemite, care s-ar putea să nu fie evidente tuturor persoanelor.

Răspândirea și longevitatea stereotipurilor antisemite

Antisemitismul a existat timp de multe secole în zona cuprinsă de OSCE. Statele participante ale OSCE au recunoscut „rolul de amenințare majoră pe care l-a jucat existența antisemitismului în istorie.”¹³ Deși oficial respins și condamnat de statele participante ale OSCE, antisemitismul continuă să se manifeste atât în mod deschis, cât și în mod ascuns. Stereotipurile antisemite tradiționale și teoriile conspirației ar putea să iasă la suprafață în contextul atacurilor cu caracter antisemit, fie cauzând, fie însoțind un atac. Acestea ar putea include defăimări precum „evreii” sunt bogați și lacomi, ei conspiră pentru a controla lumea sau „evreii” sunt cei care l-au omorât pe Isus Hristos. Astfel de calomnii rămân des întâlnite în regiunea OSCE. Un studiu efectuat în 42 de state participante de către Liga Anti-Defăimare a arătat că unul din patru respondenți a fost de acord cu majoritatea stereotipurilor negative despre evrei prezentate.¹⁴

În efortul de a oferi îndrumare în privința a ceea ce constituie antisemitism, Alianța Internațională pentru Memoria Holocaustului (IHRA) a adoptat „Definiția de lucru a antisemitismului” care spune că „Antisemitismul reprezintă o anume percepție referitoare la evrei, care poate fi exprimată ca fiind ură împotriva evreilor. Manifestările verbale și fizice de antisemitism pot fi îndreptate împotriva evreilor și ne-evreilor și/sau împotriva proprietăților acestora, împotriva instituțiilor comunității evreiești și spațiilor religioase.”¹⁵

Conflictul din Orientul Mijlociu ca o justificare a infracțiunilor de ură cu caracter antisemit

Prin Declarația de la Berlin din 2004, statele participante au recunoscut că „evenimentele internaționale sau chestiunile de ordin politic, inclusiv acelea din Israel sau din oricare alt loc din Orientul Mijlociu, niciodată nu pot justifica antisemitismul.”¹⁶ Acesta este unul din multiplele documente OSCE în care această idee este enunțată. Cu toate acestea, politicile și acțiunile autorităților israeliene continuă să fie utilizate în

12 Conferința Berlin plus zece, *op. cit.*, nota 8.

13 Decizia Consiliului Ministerial al OSCE nr.6/01, „Declarația Ministerială de la Porto”, Porto, 6-7 decembrie 2002, <<http://www.osce.org/mc/40521?download=true>>.

14 ADL Global 100, „Indicele antisemitismului”, <<http://global100.adl.org/>>.

15 Decizia plenarei IHRA de la București pentru adoptarea unei noi Definiții de lucru a antisemitismului, neobligatorie din punct de vedere juridic. Informația oferită de Președinția română a IHRA, 26 mai 2016, <https://www.holocaustremembrance.com/sites/default/files/press_release_document_antisemitism.pdf>. Textul integral al Definiției de lucru poate fi găsit în Anexa 6.

16 Declarația de la Berlin, *op. cit.*, nota 6.

unele părți din regiunea OSCE ca pretext pentru a comite infracțiuni motivate de antisemitism. În declarația emisă de președinția elvețiană a OSCE, statele participante ale OSCE au recunoscut că „anti-sionismul este deseori o mască pentru antisemitism.”¹⁷ Acestea au subliniat că „Definiția de lucru a antisemitismului, diseminată de către EUCM în 2005 și pusă în aplicare de către organisme de monitorizare în diferite state participante ale OSCE, rămâne un document util pentru autorități și societatea civilă în explicarea modului în care anti-sionismul este deseori o camuflare a antisemitismului, precum și a manierei în care comunitățile evreiești sunt deseori ținte din cauza animozităților îndreptate împotriva Israelului.”¹⁸ Astfel de incidente sunt mai probabile atunci când tensiunile în Orientul Mijlociu escaladează.

Amenințarea sau agresarea unei persoane din cauza identității evreiești a acesteia, reale sau presupuse, constituie un act cu caracter antisemit. Amenințarea sau agresarea unei persoane din cauza identității israeliene a acesteia, de asemenea, ar putea fi un act cu caracter antisemit. Un astfel de incident poate fi incorect prezentat drept un act motivat mai degrabă de o opinie politică, decât de antisemitism și, astfel, organele de aplicare a legii au obligația de a investiga minuțios motivația de prejudecată a unui astfel de atac. Dacă o victimă într-un astfel de caz este evident selectată din cauza caracteristicilor protejate - a identității acesteia, reale sau percepute, de ordin religios, etnic sau național - incidentul ar trebui considerat o infracțiune motivată de ură.¹⁹

Ceea ce pare a fi sau este prezentat drept critică la adresa acțiunilor guvernului israelian ar putea, de fapt, să fie fundamentat de presupunerile și convingerile antisemite, care sunt pur și simplu contextualizate sionismului, Israelului și conflictului Israeliano-Palestinian. Acest lucru poate deseori să fie dovedit de sloganele și insultele cu caracter antisemit care însoțesc astfel de fapte. Propaganda antisemită răspândită în mediul online este o sursă cheie pentru aceste manifestări ale antisemitismului.

Infracțiunile motivate de ură cu caracter antisemit și comemorarea Holocaustului

Antisemitismul și-a găsit cea mai brutală expresie a sa în Holocaust. Evreii din statele care astăzi sunt statele participante ale OSCE au fost practic în totalitate alungați și omorâți în perioada Holocaustului. Cu toate acestea sinagogile și cimitirele evreiești care amintesc despre viața evreiască înainte de Holocaust încă mai există în statele participante OSCE. Infracțiunile motivate de ură cu caracter antisemit care deteriorează, desfigurează și distrug aceste vestigii ale vieții evreiești stârnesc îngrijorare deosebită, deoarece este un indicator al faptului că în continuare antisemitismul este prezent

17 Declarația de la Berlin plus zece, op. cit., nota 8.

18 *Ibid.*, „Definiția de lucru” diseminată de Observatorul European al Fenomenelor Rasiste și Xenofobe (EUMC) este, în substanță, similară cu definiția de lucru adoptată de Alianța Internațională pentru Memoria Holocaustului, conform Anexei 6.

19 O „caracteristică protejată” este o caracteristică comună a unui grup, cum ar fi rasa, limba, religia, etnia, naționalitatea sau orice alt factor comun similar, care este special creat ca și cum ar fi protejat de legislația unei țări. Pentru mai multe informații privind caracteristicile protejate, vezi Legislația privind crimele de ură, Ghid practic, (Varșovia: OSCE/ODIHR, 2009), <<http://www.osce.org/odihr/36426?download=true>>.

în țările în care nenumărați evrei au fost omorâți din cauza antisemitismului. Aceeași logică se aplică în în privință atacurilor care țintesc monumentele ridicate în onoarea victimelor evreiești ale Holocaustului. Astfel de atacuri pot fi văzute drept încercări de a exclude retroactiv evreii din societate. Atacând istoria evreiască, făptașii transmit evreilor un mesaj înfiorător de ură și excludere. Negarea Holocaustului și sugerarea că „evreii” caută să profite de pe urma Holocaustului este o trăsătură comună a antisemitismului contemporan. Unele infracțiuni de ură cu caracter antisemit sunt atacuri directe la persoane sau evenimente care promovează comemorarea Holocaustului. În mod simbolic, multe infracțiuni motivate de ură cu caracter antisemit se comit în zilele de comemorare a Holocaustului, cum ar fi 27 ianuarie. Holocaustul este deseori un punct de referință în atacurile antisemite care țintesc persoanele și proprietățile. Sloganele cum ar fi „Hitler a avut dreptate” nu sunt doar ofensatoare, ci pot fi înțelese drept amenințări implicate de violență. Negarea Holocaustului reprezintă o formă de antisemitism și în unele state participante ale OSCE implică răspundere penală.

II. Infracțiuni motivate de ură cu caracter antisemit în regiunea OSCE: trăsături cheie

Evreii pot fi atacați din mai multe motive. Ei pot fi îndeosebi vulnerabili ca urmare a unor factori culturali sau sociali, care îi fac identificabili, de exemplu, dacă:

- Poartă veșminte religioase, cum ar fi *kippa* (acoperământul capului);
- Poartă un simbol evreiesc, cum ar fi Steaua lui David;
- Sunt persoane publice sau identificabili reprezentând organizații evreiești sau israeliene;
- Sunt în vecinătatea unei sinagogi, a unei clădiri a comunității evreiești, a unei școli evreiești sau a unui magazin sau restaurant cușer;
- Participă la un eveniment evreiesc public;
- Marchează o sărbătoare evreiască;
- Vorbesc limba ebraică în public;
- Se identifică cu Israelul în mod deschis;
- Au instalat o *mezuză* pe ușa casei sau a afacerii; și²⁰
- Să viziteze locații turistice care au semnificație deosebită pentru comunitățile evreiești.

Infracțiunile motivate de antisemitism țintesc și persoanele care sunt percepute drept evrei, din cauză că fac cumpărături în magazine cușer, merg în instituții evreiești sau au prieteni evrei ori mențin relații sociale cu evreii. Atacurile antisemite pot ținti activiști

20 O *mezuză* este o bucată de pergament, pe care sunt înscrise anumite versuri din Tora în limba ebraică și este fixată pe ușa.

sau experți care luptă împotriva antisemitismului, promovează comemorarea Holocaustului sau sensibilizează societatea în privința istoriei și culturii evreiești, fără ca ei înșiși să fie evrei.

Spectrul infracțiunilor penale motivate de antisemitism este foarte larg, variind de la atacuri cu impact sporit până la incidente minore, care pot escalada dacă nu sunt soluționate în modul corespunzător. În baza rapoartelor ODIHR privind infracțiunile motivate de ură, următoarele secțiuni scot în evidență unele dintre tipurile de infracțiuni cu caracter antisemit, care au fost întâlnite în regiunea OSCE.

Omorul

În ultimii ani, în regiunea OSCE au fost omorâte persoane în atacuri motivate de antisemitism, inclusiv în:

- Toulouse: Pe 19 martie 2012 trei copii și tatăl unuia dintre copii au fost împușcați mortal lângă o școală evreiască;
- Burgas: La 18 iulie 2012 un atentator sinucigaș a detonat o bombă într-un autobuz în aeroportul din Burgas, Bulgaria, omorând șapte și rănind 32 de cetățeni israelieni;
- Overland Park, Kansas: La 13 aprilie 2014 trei persoane au fost omorâte la un centrul comunitar evreiesc;
- Bruxelles: La 24 mai 2014 patru persoane au fost omorâte în timpul unui atac asupra muzeului evreiesc din Belgia;
- Paris: La 9 ianuarie 2015 29 de persoane au fost ținute ostatici într-un magazin cușer. Patru dintre acestea au fost omorâte; și
- Copenhaga: La 15 februarie 2015 un ofițer de securitate a fost omorât și doi ofițeri ai poliției au fost răniți în timpul unui atac asupra unei sinagogi.

Alte atacuri violente

Atacuri violente cu caracter antisemit au avut loc în multe state participante ale OSCE. Astfel de atacuri fizice au inclus:

- Folosirea de arme, cum ar fi arme de foc, dispozitive explozibile, cuțite și bâte de baseball;
- Încercarea de a călca victimele cu un autoturism;
- Bătăi; și
- Bruscare, pălmuire, scuipat sau atacuri similare.

Atacurile violente cu caracter antisemit ar putea cauza vătămări fizice și traume psihologice grave, victimele necesitând spitalizare, tratamente medicale și consiliere.

Amenințări

Conferința Berlin Plus Zece din 2014 a scos în evidență îngrijorările profunde ale statelor participante despre amenințările la adresa evreilor și instituțiilor evreiești.²¹ Amenințările cu caracter antisemit au fost adresate persoanelor, liderilor comunității, instituțiilor evreiești și companiilor cu proprietari evrei. Amenințările cu violență pot include amenințări cu moartea și atacuri cu bombă. Acestea pot fi transmise prin poștă, prin poșta electronică sau rețelele de socializare, la telefon, în persoană, prin intermediul graffitti-ului pe clădirile instituțiilor evreiești sau prin alte modalități. Amenințările pot conține slogane și simboluri antisemite, precum și referințe la Holocaust (de exemplu, „Evreii în camerele de gaz”) făcând trimitere la violența, omorul și distrugerea cu caracter antisemit.

Amenințările cu caracter antisemit ar putea fi comunicate și prin intermediul obiectelor, cum ar fi:

- Capul unui porc așezat în fața proprietății unui evreu sau în fața unei instituții evreiești; și
- Otravă pentru șobolani expediată prin poștă unei instituții evreiești.

Atacuri asupra proprietății

Orice situație când un slogan sau simbol antisemit este folosit pentru a distruge și vandaliza proprietatea, poate fi considerat un incident cu caracter antisemit, indiferent dacă proprietatea vizată este sau nu afiliată comunității evreiești, unei instituții evreiești sau vreunui evreu.

Țintele comune ale atacurilor asupra proprietății includ:

- Sinagogile;
- Școlile și grădinițele evreiești;
- Organizațiile evreiești de asistență socială, cum ar fi spitalele și casele pentru persoanele în etate;
- Cimitirele evreiești;
- Centrele culturale sau instituțiile de cercetare evreiești;
- Magazinele alimentare cușer, restaurantele cușer și alte afaceri aflate în proprietatea evreilor;
- Locurile comemorative, inclusiv:

²¹ Conferința Berlin plus zece, *op. cit.*, nota 8.

- ◆ Sit-urile ce țin de Holocaust, cum ar fi fostele lagăre de concentrare sau locurile unde s-au comis omorurile în masă;
- ◆ Memorialele Holocaustului, inclusiv plăcile comemorative; și
- ◆ Monumentele care onorează salvatorii evreilor în perioada Holocaustului sau care țin de istoria sau cultura evreiască înainte sau după Holocaust;
- Menore amplasate în public; și
- Casele individuale și autoturismele evreilor.

Ca și în cazul atacurilor îndreptate împotriva persoanelor, atacurile antisemite asupra proprietății ar putea ținti și proprietatea percepută drept afiliată cu statul Israelul.

Atacurile cu caracter antisemit asupra proprietății ar putea include:

- Incendiere;
- Aruncarea de materiale explozive, cum ar fi cocteilurile Molotov;
- Aruncarea cu pietre în geamuri;
- Desenarea de graffitti-uri pe pereți, uși sau morminte;
- Deteriorarea menorelor, sinagogilor, locurilor de pelerinaj sau a mormintelor comune legate de Holocaust;
- Răsturnarea pietrelor funerare sau alte tipuri de deteriorare a cimitirelor; și
- Aplicarea de zvastici.

Cuvântul „evreu” este inerent neutru. Cu toate acestea, într-un anumit context, acesta poate fi folosit intenționat de către agresor drept epitet și într-un mod intenționat ofensator. Această situație este îndeosebi probabilă în cazul unei infracțiuni reale.

III. Infracțiuni motivate de ură cu caracter antisemit în regiunea OSCE: impact

Fiecare infracțiune motivată de ură cu caracter antisemit este un indicator al omniprezenței antisemitismului într-o anumită societate. Deoarece fiecare infracțiune săvârșită din ură cu caracter antisemit este motivată de prejudecată, fiecare atac pune la îndoială principiile drepturilor omului precum nediscriminarea și dreptul la demnitate pentru toate persoanele. Astfel, aprobarea, acceptarea sau ignorarea manifestărilor de antisemitism, sunt incompatibile cu angajamentele de durată ale OSCE privind toleranța și non-discriminarea.

Fiecare incident cu caracter antisemit transmite evreilor și comunităților evreiești un mesaj de ură și excludere. Fiecare infracțiune motivată de ură cu caracter antisemit face loc unui sentiment de frică și insecuritate atât la nivel individual cât și la nivelul

comunității. Infracțiunile motivate de ură cu caracter antisemit, în combinație cu alți factori, cum ar fi lipsa sprijinului din partea guvernului sau lipsa fondurilor adecvate pentru măsurile de securitate, pot crea provocări mai mari de securitate pentru comunitățile evreiești. Evreii care vor doar să-și vadă de viețile cotidiene - să meargă la școală, să meargă la lucru, să meargă în vacanțe - și credincioșii, care pur și simplu vor să-și practice religia într-un mod liber - să poarte veșminte religioase, să meargă la sinagogă, să serbeze sărbătorile evreiești - trebuie să se îngrijeze în privința faptelor săvârșite din ură cu caracter antisemit și a provocărilor de securitate cauzate de antisemitism.

Impactul provocărilor de securitate asupra vieții religioase

Infracțiunile motivate de ură cu caracter antisemit și provocările de securitate ar putea afecta viața și uzanța religioasă a evreilor în mai multe feluri, inclusiv următoarele:

- De frica unui atac, evreii s-ar putea abține de la a purta veșminte religioase, ceea ce are impact asupra dreptului lor de a-și practica religia;
- Frica de acțiunile motivate de ură are impact psihologic și ar putea face ca evreii să pună sub semnul întrebării identitatea lor religioasă și participarea lor la viața religioasă evreiască;
- Deoarece evreii au fost vizați în timp ce se deplasau spre, sau când se adunau la sinagogi, frica sau experiența reală a incidentelor de ură cu caracter antisemit au impact asupra sentimentului lor de securitate atunci când participă la practicile religioase; și
- Frica de acțiunile motivate de ură cu caracter antisemit ar putea face ca evreii să se abțină de la afișarea unei mezuzeh pe ușa casei sau de la afișarea unui menorah sau a altor simboluri.

Impactul provocărilor de securitate asupra asumării identității evreiești

Statele participante ale OSCE și-au exprimat îngrijorarea față de rapoartele care arată că evreii nu se mai simt în siguranță să-și exprime vizibil religia și să-și asume public evreitatea în unele părți ale regiunii OSCE.²² Dincolo de impactul infracțiunilor cu caracter antisemit și al provocărilor de securitate în privința asumării veșmintelor și simbolurilor religioase, este influențată și dorința persoanelor de a-și asuma identitatea lor evreiască. Evreii se pot abține de la:

- Recunoașterea în conversații că sunt evrei;
- Purtarea unui simbol evreiesc pe un colier;
- Aderarea la o organizație evreiască;
- Participarea într-un eveniment evreiesc public;
- Sprijinirea și identificarea în mod deschis cu Israelul; și

22 *Ibid.*

- Vorbirea limbilor ebraică sau idiș în public.

În 2012, Agenția pentru Drepturi Fundamentale a Uniunii Europene (FRA) a efectuat un studiu a opt comunități evreiești din Europa - în Belgia, Franța, Germania, Ungaria, Italia, Letonia, Suedia și Regatul Unit - pentru a evalua impactul antisemitismului asupra acestor comunități.²³ Rezultatele studiului FRA au variat de la țară la țară însă concluziile generale pentru cele opt țări au inclus:

Îngrijorarea de a deveni victimă

- 46% dintre respondenți se îngrijorau de posibilitatea de a deveni victimă a insultelor sau hărțuirii cu caracter antisemit în următoarele 12 luni; și
- 33% se îngrijorau de posibilitatea de a deveni victima unui atac fizic cu caracter antisemit în următoarele 12 luni.

Evitarea anumitor locuri

- 23% dintre persoanele intervievate au evitat evenimentele sau locațiile evreiești, cel puțin ocazional, din cauza îngrijorărilor pentru siguranță;
- Dintre cei ce au avut parte de un incident cu caracter antisemit pe parcursul ultimului an, 49% au evitat anumite locuri din vecinătate unde nu se simțeau în siguranță; și
- De asemenea, 21% dintre cei ce nu au trăit niciun incident cu caracter antisemit au evitat astfel de locuri.

Evitarea purtării sau expunerii anumitor lucruri (kippa, Steaua lui David, mezuza, etc.) care i-ar putea identifica drept evrei

- 20% dintre respondenți evită tot timpul;
- 18% evită frecvent;
- 30% evită ocazional;
- 32% nu evită niciodată; și
- În trei din țările recenzate, între 45 și 60 de procente dintre intervievați au răspuns că evită „întotdeauna” sau „deseori”.

Impactul provocărilor de securitate asupra instituțiilor culturale evreiești

În ultimii ani instituțiile culturale și muzeele evreiești au fost nevoite să ia măsuri speciale de precauție în domeniul securității, în special ca urmare a atacului asupra Muzeului Evreiesc din Bruxelles. Crearea infrastructurii de securitate necesită resurse care ar putea fi utilizate pentru activități culturale și educaționale.

²³ Agenția pentru Drepturi Fundamentale a Uniunii Europene (FRA), „Studiul FRA despre experiențele și percepțiile evreilor privind discriminarea și infracțiunile motivate de ură în statele membre ale Uniunii Europene”, fra.europa.eu, <<http://fra.europa.eu/en/project/2012/fra-survey-jewish-peoples-experiences-and-perceptions-discrimination-and-hate-crime>>.

Impactul provocărilor de securitate asupra tinerilor

Provocările contemporane de securitate, la baza cărora stă antisemitismul, au impact asupra tinerilor și copiilor. În special, dacă băieții și fetele merg la o școală evreiască care necesită protecție armată, precum și alte măsuri de prevenție, ei se confruntă cu o atmosferă de insecuritate și anxietate. Pericolul unui atac cu caracter antisemit poate limita măsura în care copiii evrei pot să participe în activități în afara instituției școlare.

Cercetările arată că tinerii sunt în special afectați de antisemitism și sunt mai predispuși să:

- Să se confrunte cu insulte, hărțuire și atacuri fizice cu caracter antisemit;
- Să fie martori ai unui atac antisemit sau să fie victime ale discriminării antisemite;
- Să fie amenințate în mod direct, atacați online sau urmăriți într-un mod amenințător pentru că sunt evrei; și
- Să evite anumite zone sau să se gândească să se mute, deoarece se tem pentru siguranța lor ca evrei.²⁴

Impactul provocărilor de securitate asupra emigrării

În studiul FRA la care s-a făcut referire mai sus, respondenții au fost întrebați dacă în ultimii cinci ani s-au gândit să emigreze din cauză că nu se simțeau siguri fiind evrei în țara lor. Circa o treime – 29 de procente – au răspuns că s-au gândit să emigreze. În trei țări din cele în care s-a efectuat studiul, între 40 și 48% dintre intervievați au răspuns afirmativ.

Impactul diferit pe care provocările de securitate îl au asupra bărbaților și femeilor

Cercetarea efectuată de Institutul de Cercetare a Politicilor Evreiești a demonstrat că, în general, femeile evreice sunt mai înclinate să-și schimbe comportamentul ca răspuns la antisemitism, în timp ce bărbații evrei sunt mai predispuși să fie ținte ale incidentelor antisemite.

Comparativ cu bărbații evrei, este mai probabil ca femeile evreice să:

- Să evite vizitarea locațiilor sau evenimentelor evreiești, cel puțin uneori, deoarece se simt în nesiguranță acolo ca evrei (24% femei față de 21% bărbați); și
- Să evite să-și afișeze identitatea evreiască în public deoarece se simt în nesiguranță (55% femei față de 50% bărbați).

24 Graham, D. și Boyd, J., „Să înțelegem mai bine infracțiunile motivate de ură cu caracter antisemit: Variaza oare experiențele, percepțiile și comportamentele evreilor europeni în funcție de gen, vârstă și religiozitate?“, Institutul de Cercetare a Politicilor Evreiești, 2017. Această cercetare a fost pregătită ca răspuns la o solicitare a ODIHR, fiind finanțată tot de Birou. Informația acoperă perioada 2008-2012.

Pe de altă parte, comparativ cu femeile evreice, bărbații evrei sunt puțin mai predispuși să:

- Fi fost supuși insultelor sau hărțuirii antisemite (22% bărbați față de 19% femei) și atacurilor fizice (2,1% bărbați față de 1,1% femei);
- Fi fost martori ai atacurilor antisemite (27,4% bărbați, 25,9% femei); și
- Să fi simțit pe propria piele discriminare antisemită (20% bărbați și 18% femei).²⁵

Următoarele grafice, reproduse din aceeași cercetare, scot în evidență maniera în care antisemitismul poate afecta în mod diferit bărbații și femeile.

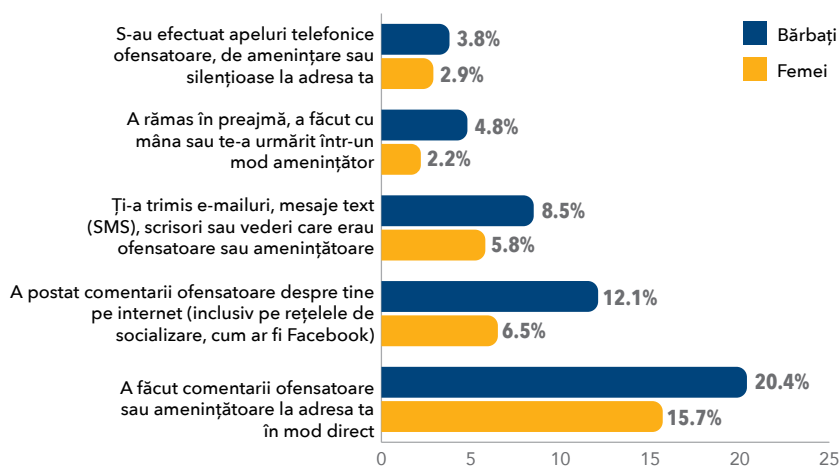

Figura 1. Proportia bărbaților evrei și femeilor evreice care au trăit diverse tipuri de incidente antisemite în ultimele 12 luni. Persoanele intervievate au fost întreabate dacă au trăit incidentele specificate mai sus.

25 Ibid.

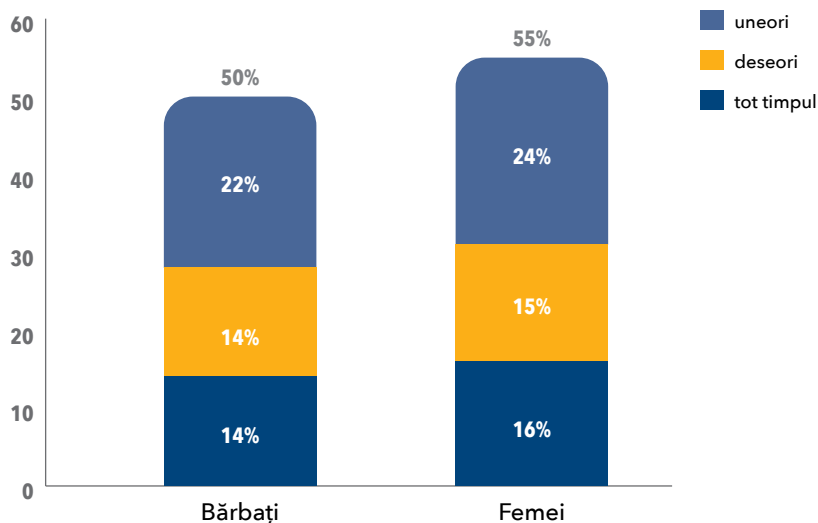

Figura 2. Proporția bărbaților evrei și femeilor evreice care își ascund identitatea în public, cel puțin ocazional. (Întrebarea: „Ați evitat vreodată să purtați, să dețineți sau să expuneți în public obiecte care ar putea să ajute la recunoașterea Dvs. ca evreu, de exemplu să purtați o kippa/tichie, Steaua lui David sau veșminte specifice, ori expunerea unei mezuze?”)

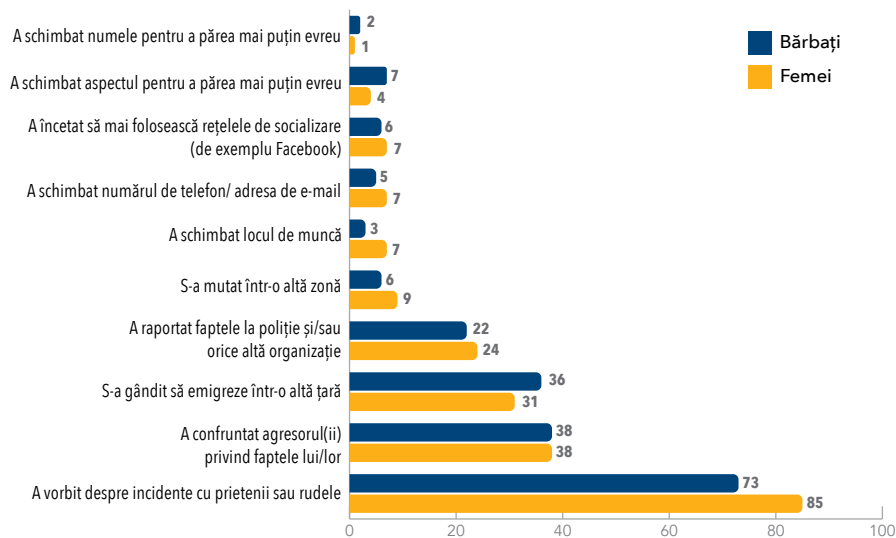

Figura 3. Proporția bărbaților și femeilor care au întreprins diverse acțiuni, ca urmare a incidentelor antisemite.

PARTEA A DOUA

Dezvoltarea de reacții eficiente din partea autorităților

I. Angajamentele și alte obligații internaționale

Angajamentele OSCE privind dimensiunea umană

Statele participante ale OSCE au condamnat în repetate rânduri și s-au angajat să abordeze chestiunea antisemitismului, începând cu Documentul de la Copenhaga al Conferinței privind Securitatea și Cooperarea în Europa din 1990, înainte ca OSCE să fi fost formal creată ca organizație.²⁶ În 2007, s-a recunoscut că „responsabilitatea primară pentru abordarea actelor de intoleranță și discriminare este a statelor participante, inclusiv a reprezentanților lor politici”.²⁷ În 2004, statele participante ale OSCE și-au asumat angajamentul:

- „Să depună eforturi pentru ca sistemele lor juridice să ofere un mediu sigur, fără hărțuire, violență sau discriminare cu caracter antisemit în toate sferele vieții...;
- Să combată infracțiunile de ură, care pot fi alimentate de propagandă rasistă, xenofobă și antisemită...; și
- Să adune și să stocheze informații și date statistice de încredere cu privire la infracțiunile motivate ură antisemită.”²⁸

Hotărârile Consiliului Ministerial al OSCE din 2006 și 2007 cu referire la toleranță și nediscriminare:

- Au făcut apel la „eforturi susținute din partea reprezentanților politici, inclusiv parlamentari, de respingere și condamnare fermă a manifestărilor ... antisemitismului, discriminării și intoleranței, inclusiv împotriva ... evreilor... cum ar fi manifestările

26 „Documentul Reuniunii de la Copenhaga a Conferinței privind Dimensiunea Umană a OSCE”, 29 iunie 1990, Alineatul 40, <<http://www.osce.org/odihr/elections/14304?download=true>>.

27 Hotărârea Consiliului Ministerial al OSCE 10/07, „Toleranță și nediscriminare: Promovarea Respectului și Înțelegerii Reciproce”, Madrid, 20 noiembrie 2007, <<http://www.osce.org/mc/29452?download=true>>.

28 Hotărârea Consiliului Permanent al OSCE 607, „Combaterea antisemitismului”, 22 aprilie 2004 <<http://www.osce.org/pc/30980?download=true>>.

violente ale extremismului, asociate cu naționalismul agresiv și neo-nazismul, respectând în continuare libertatea de exprimare”;²⁹

- Au reafirmat „necesitatea unor acțiuni hotărâte din partea Statelor participante de a combate toate formele de ură, inclusiv infracțiunile comise din ură, recunoscând că eforturile necesare pentru a le trata deseori implică o abordare unitară, recunoscând, totodată, unicitatea manifestărilor și contextul istoric al fiecărei forme”.³⁰

Nenumărate Hotărâri ale Consiliului Ministerial OSCE au enunțat nevoia de a dezvolta răspunsuri complexe la gama largă de infracțiuni motivate de ură, inclusiv cele cu caracter antisemit. De exemplu, în 2009 Statele participante și-au asumat angajamentul să:

- „Colecteze, păstreze și să facă publice date și statistici dezagregate privind infracțiunile motivate de ură și manifestările violente de intoleranță, inclusiv numărul de cazuri raportate organelor de aplicare a legii, numărul celor trimiși în judecată și sentințelor pronunțate;
- Să pună în aplicare, după caz, legislația special elaborată pentru a combate infracțiunile de ură, dând sancțiuni care țin cont de gravitatea unor astfel de infracțiuni;
- Să ia măsuri corespunzătoare pentru a încuraja victimele să raporteze faptele motivate de ură, recunoscând că nivelul redus de raportare al acestora împiedică statele să elaboreze politici eficiente. În acest sens, să exploreze ca măsuri complementare, metode de implicare a societății civile în combaterea infracțiunilor motivate de ură;
- Să inițieze și să dezvolte în continuare activitățile de formare profesională și consolidare a capacităților pentru organele de aplicare a legii, procurori și personal judiciar care se ocupă de infracțiunile motivate de ură;
- În cooperare cu actorii relevanți, să stabilească modalități de a oferi victimelor infracțiunilor motivate de ură acces la consiliere, asistență juridică și consulară, precum și acces eficient la justiție;
- Să investigheze prompt infracțiunile de ură și să se asigure că motivațiile persoanelor condamnate pentru aceste fapte sunt recunoscute și denunțate în mod public de către autoritățile specializate și de liderii politici;
- Să asigure colaborarea, după caz, la nivel național și internațional, inclusiv cu organele internaționale competente și între forțele de poliție pentru a combate infracționalitatea organizată care are motivații de ură; și
- Să stimuleze eforturile de conștientizare și educație, în special în rândul autorităților de aplicare a legii, îndreptându-se însă și către comunități și grupurile societății civile care oferă asistență victimelor infracțiunilor motivate de ură”.³¹

29 Hotărârea CM 10/07, *op.cit.*, notă 27.

30 Hotărârea Consiliului Ministerial al OSCE 13/06, „Combaterea intoleranței și discriminării și promovarea respectului și înțelegerii reciproce”, Bruxelles, 5 decembrie 2006, <<http://www.osce.org/mc/23114?download=true>>.

31 Hotărârea Consiliului Ministerial al OSCE 9/09, „Combaterea infracțiunilor motivate de ură”, Atena, 2 decembrie 2009, <<http://www.osce.org/cio/40695?download=true>>.

La reuniunea Consiliului Ministerial de la Kiev din 2013, statele participante ale OSCE au accentuat „legătura între securitate și respectul deplin al libertății de gândire, de conștiință, de religie sau de credință” și și-au exprimat profunda îngrijorare pentru „actele continue de intoleranță și violență împotriva persoanelor și comunităților religioase sau de credință care au loc în toată lumea”. Consiliul Ministerial a chemat Statele participante:

- „Să întreprindă măsuri pentru a preveni intoleranța, violența și discriminarea în baza religiei sau a credinței, inclusiv împotriva...evreilor..., să condamne violența și discriminarea religioasă și să întreprindă eforturi pentru a preveni și proteja de atacuri persoanele sau grupurile, bazate pe gândire, conștiință, religie sau credință;
- Să promoveze dialogul între comunitățile religioase sau de credință și organele guvernamentale, inclusiv, atunci când este cazul, în aspecte ce țin de utilizarea locurilor de cult și proprietății religioase; și
- Să adopte politici pentru a promova respectul față de locurile de cult și locațiile religioase, monumentele religioase, cimitire și altare, precum și măsuri care să le protejeze de vandalism și distrugere”.³²

Prin Declarația Consiliului Ministerial de la Basel din 2014 cu privire la „Consolidarea eforturilor de combatere a antisemitismului”, Statele participante și-au exprimat „îngrijorarea legată de numărul alarmant al incidentelor cu caracter antisemit care continuă să aibă loc în țările membre OSCE și rămân o provocare la adresa stabilității și securității”. De asemenea, Consiliul Ministerial a condamnat „manifestările de antisemitism, intoleranță și discriminare împotriva evreilor”. Consiliul Ministerial a chemat Statele participante ale OSCE:

- „Să intensifice eforturile de implementare a angajamentelor existente ale OSCE ce țin de monitorizarea și colectarea datelor privind infracțiunile motivate de ură, inclusiv cele cu caracter antisemit; și
- Să investigheze eficient, prompt și imparțial actele de violență motivate de antisemitism și să-i trimită pe cei responsabili în justiție”.³³

Dreptul internațional în materie de drepturi ale omului și standardele Națiunilor Unite

Declarația Universală a Drepturilor Omului stabilește că drepturile fundamentale ale omului sunt universal respectate.³⁴ Numeroasele manifestări ale antisemitismului pun la încercare, subminează sau încălcă principiile fundamentale ale drepturilor omului,

³² Hotărârea CM Kiev 3/13, *op.cit.*, notă 2.

³³ Declarația de la Basel a CM 8/14, *op. cit.*, notă 1.

³⁴ Adunarea Generală ONU, „Declarația Universală a Drepturilor Omului”, 10 decembrie 1948, 217 A (III), <http://www.ohchr.org/EN/UDHR/Documents/UDHR_Translations/eng.pdf>.

conștințite în Declarație, cum ar fi demnitatea tuturor ființelor umane, libertatea religiei sau a credinței și nediscriminarea. Conform dreptului internațional în materie de drepturi ale omului, autoritățile au obligația să respecte, să protejeze și să asigure drepturile omului. Statele și-au asumat aceste obligații prin ratificarea tratatelor internaționale ale drepturilor omului, cum ar fi Pactul Internațional cu privire la Drepturile Civile și Politice (ICCPR)³⁵ și Convenția Europeană a Drepturilor Omului (ECHR).³⁶ Obligația respectării tratatelor înseamnă că înseși statele nu trebuie să îngreiească drepturile omului. Obligația de a proteja înseamnă că statele au datoria să acționeze pentru a proteja persoanele și grupurile de abuzuri în materie de drepturi ale omului. Obligația de a realiza înseamnă că autoritățile trebuie să întreprindă măsuri pro-active pentru a facilita respectarea drepturilor omului pentru toți.³⁷ Aceste obligații țin direct de responsabilitățile statului în privința combaterii antisemitismului.

Tratatele internaționale în materie de drepturi ale omului conțin un șir de prevederi care sunt îndeosebi relevante pentru gestionarea problemei antisemitismului. Preambulul ICCPR, de exemplu, scoate în evidență „dignitatea inerentă a ființei umane” și idealul „eliberării de teamă”, ambele fiind încălcate de atacurile cu caracter antisemit. Atât ICCPR, cât și ECHR încorporează principiul nediscriminării, inclusiv sub aspect religios, element cheie în abordarea antisemitismului.

Atât ICCPR (Articolul 6), cât și ECHR (Articolul 2), obligă statele să protejeze prin lege dreptul la viață. Aceste prevederi sunt relevante îndeosebi pentru cele mai grave tipuri de atacuri cu caracter antisemit, acelea care iau sau amenință să ia viețile persoanelor.

De asemenea, statele au obligația, conform Articolelor 18 și 27 din ICCPR și Articolului 9 din ECHR să respecte, să protejeze și să asigure dreptul la libertatea religioasă sau a credinței pentru toți. Comitetul pentru Drepturile Omului al Organizației Națiunilor Unite, organul de supraveghere al ICCPR, a clarificat că libertatea religioasă include o gamă largă de acte, inclusiv construcția locațiilor de cult, utilizarea formulelor și obiectelor care aparțin ritualului religios, expunerea simbolurilor, respectarea sărbătorilor și purtarea veșmintelor distinctive sau obiectelor de acoperire a capului.³⁸ Obligațiile statelor de a asigura aceste drepturi, bineînțeles, se aplică iudaismului, la fel ca și altor religii. Declarația ONU cu privire la eliminarea tuturor formelor de intoleranță și discriminare bazate pe religie sau credință stipulează că statele trebuie „să întreprindă

35 Aduarea Generală ONU, „Pactul Internațional cu privire la Drepturile Civile și Politice”, 16 decembrie 1966, <<http://www.ohchr.org/en/professionalinterest/pages/ccpr.aspx>>.

36 Consiliul European, „Convenția Europeană pentru apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților fundamentale”, 4 noiembrie 1950, <<http://www.coe.int/en/web/conventions/full-list/-/conventions/rms/090001680063765>>.

37 Oficiul Înalțului Comisar ONU pentru Drepturile Omului, ohchr.org, <<http://www.ohchr.org/EN/ProfessionalInterest/Pages/InternationalLaw.aspx>>.

38 Comitetul ONU pentru Drepturile Omului, „Comentariul General 22, Articolul 18 (Sesiunea a patruzeci și opta, 1993)”, umn.edu, <<http://hrlibrary.umn.edu/gencomm/hrcom22.htm>>.

toate măsurile potrivite pentru a combate intoleranța în baza religiei sau credinței diferite”, ceea ce denotă o responsabilitate de a combate antisemitismul.³⁹

Articolul 20.2 al ICCPR recomandă ca „orice îndemn la ură națională, rasială sau religioasă, care constituie incitare la discriminare, la ostilitate sau la violență va fi interzisă prin lege”. Comitetul pentru Drepturile Omului, în Comentariul său General 22 cu privire la ICCPR a stipulat că această prevedere este o garanție importantă împotriva încălcării drepturilor minorităților religioase și împotriva actelor de violență sau persecuțiilor îndreptate către acele grupuri.⁴⁰ Raportorul special ONU cu privire la libertatea religioasă și a credinței a menționat că „Statele au obligația, în conformitate cu dreptul și jurisprudența internațională... să garanteze dreptul minorităților la libertatea și practica religioasă, în limitele convenite la nivel internațional. Statul rămâne responsabil chiar și atunci când se comit abuzuri împotriva minorităților de entitățile ne-statale, cum ar fi grupările extremiste. Statele mai trebuie să creeze condiții pentru promovarea identității minorităților, inclusiv a identității religioase”.⁴¹

În conformitate cu Articolul 2.3 al ICCPR și Articolul 13 al ECHR, statele mai au obligația de a asigura disponibilitatea căilor de recurs efective pentru persoanele ale căror drepturi umane au fost încălcate. Declarația ONU privind principiile de bază ale justiției cu privire la victimele infracțiunilor și victimele abuzului din partea puterii⁴² menționează că victimele infracțiunilor - definiție care include și victimele infracțiunilor cu caracter antisemit - trebuie:

- Să fie tratate cu compasiune și respect pentru demnitatea lor;
- Să aibă acces la mecanismele de justiție și la reparații, cum este prevăzut de legislația națională, pentru prejudiciile pe care le-au suferit; și
- Să li se acorde asistență corespunzătoare pe tot parcursul procesului juridic.

Pe lângă acestea, Declarația stipulează că victima trebuie să primească compensație. În cazul în care compensația nu este pe deplin disponibilă din partea agresorului sau altor surse, statele trebuie să depună eforturi să ofere compensație financiară victimelor și familiilor lor. Declarația include alte prevederi care pot avea relevanță specifică în gestionarea atacurilor cu caracter antisemit, precum:

39 Adunarea Generală ONU, Rezoluția 36/55, „Declarația ONU cu privire la eliminarea tuturor formelor de intoleranță și discriminare bazată pe religie sau credință” alineatul 4, 25 noiembrie 1981, <<http://www.un.org/documents/ga/res/36/a36r055.htm>>. Ca rezoluție a Adunării Generale, declarația nu este obligatorie din punct de vedere juridic pentru State, deși creează un standard internațional de acțiune.

40 *Ibid.*, alineatul 9.

41 Raportorul Special al ONU pentru libertatea religiei sau de credință, „Raportul provizoriu al Raportorului Special al Comisiei pentru Drepturile Omului cu privire la eliminarea tuturor formelor de intoleranță și discriminare în baza religiei sau a credinței”, 8 septembrie 2000, alineatul 138, p.29, <<https://documents-dds-ny.un.org/doc/UNDOC/GEN/N00/637/11/PDF/N0063711.pdf?OpenElement>>.

42 Adunarea Generală ONU, Rezoluția 40/34, „Declarația privind principiile de bază ale Justiției cu privire la victimele Infracțiunilor și victimele abuzului din partea puterii”, 29 noiembrie 1985, <<http://www.un.org/documents/ga/res/40/a40r034.htm>>.

- Angajați din poliție, justiție, sănătate, asistență socială și alt personal implicat ar trebui să fie instruiți pentru a fi sensibilizați la nevoile victimelor și ar trebui să primească instrucțiuni pentru a asigura ajutorului potrivit și prompt; și
- Din cauza naturii răului provocat, persoanele cu necesități speciale trebuie să fie tratate cu atenție atunci când se oferă asistență victimelor.

Statele mai au anumite responsabilități cu privire la prevenirea infracțiunilor, deși majoritatea acestora nu sunt consfințite în tratatele internaționale privind drepturile omului. Instrucțiunile Națiunilor Unite pentru Prevenirea Infracțiunilor⁴³ stabilesc recomandări pentru prevenirea eficientă a infracțiunilor, care includ:

- „Este responsabilitatea autorităților de toate nivelurile de a crea, menține și promova un cadru în care instituțiile guvernamentale relevante și toate segmentele societății civile să poată să-și îndeplinească mai bine funcțiile de prevenire a infracțiunilor;
- ‚Prevenirea infracțiunilor’ include gestionarea temerii de infracționalitate;
- Implicarea comunității și cooperarea/parteneriatele reprezintă elemente importante ale conceptului de prevenire a infracțiunilor;
- Strategiile de prevenire a infracțiunilor ar trebui să ia în considerare nevoile speciale ale membrilor vulnerabili ai societății;
- Participarea activă a comunităților și altor segmente ale societății civile este o parte esențială a prevenirii eficiente a infracțiunilor;
- Structurile guvernamentale trebuie să întrețină parteneriatele cu organizațiile non-guvernamentale pentru prevenirea infracțiunilor; și
- Autoritățile trebuie să încurajeze capacitatea comunităților de a răspunde propriilor nevoi”.

II. Principiile cheie

Următoarele principii trebuie să stea la baza răspunsurilor guvernamentale în privința infracțiunilor motivate de ură cu caracter antisemit și să soluționeze nevoile de securitate ale comunităților evreiești. Abordarea Statelor participante față de infracțiunile de ură și provocările legate de securitate trebuie să fie:

1. Bazate pe drepturi

O abordare bazată pe drepturile omului este un cadru conceptual bazat pe standardele internaționale în materie de drepturi ale omului și îndreptat spre promovarea și

43 Rezoluția ECOSOC 2002/13, „Ghidul ONU pentru Prevenirea Infracțiunilor, Consiliul Economic și Social”, 2002, anexă, <https://www.unodc.org/documents/justice-and-prison-reform/crimeprevention/resolution_2002-13.pdf>.

protecția drepturilor omului.⁴⁴ Cât privește antisemitismul, o astfel de abordare trebuie să recunoască că manifestările de antisemitism pun la îndoială, subminează sau încălcă principiile fundamentale ale drepturilor omului, cum ar fi demnitatea tuturor ființelor umane, libertatea religiei sau a credinței și nediscriminarea. Combaterea antisemitismului este parte integrantă a promovării și protecției drepturilor umane ale persoanelor și comunităților afectate.

Astfel, o abordare bazată pe drepturile omului în gestionarea provocărilor de securitate cu care se confruntă comunitățile evreiești trebuie să se bazeze pe înțelegerea că Statele participante ale OSCE au obligația să protejeze comunitățile religioase de atacuri, în conformitate cu diverse prevederi juridice internaționale, după cum se specifică mai sus. O astfel de abordare asigură că toate măsurile create pentru a face față atacurilor cu caracter antisemit sunt în totalitate aliniate la standardele internaționale în materie de drepturi ale omului și normele conexe.

2. Centrate pe victimă

Statele participante ale OSCE au adoptat abordarea centrată pe victimă pentru gestionarea infracțiunilor motivate de ură și discriminare.⁴⁵ Abordarea centrată pe victimă o pune pe aceasta în centrul infracțiunii de ură cu caracter antisemit, recunoscându-i percepția și experiența și oferind importanță specială drepturilor și nevoilor victimei. Abordarea centrată pe victimă accentuează conștientizarea impactului produs de infracțiunile motivate de ură cu caracter antisemit asupra evreilor și comunităților evreiești. Chiar dacă ținta unei infracțiuni antisemite este proprietatea, mesajul este transmis întregii comunități.

Organizația Națiunilor Unite a recunoscut, de asemenea, importanța abordării centrată pe victimă în prevenirea încălcărilor drepturilor omului. De exemplu, Înalțul Comisar pentru Drepturile Omului a recomandat existența unor prevederi care să ofere victimelor recuperare eficiente și a subliniat importanța creării de mecanisme eficiente de monitorizare a încălcărilor actuale și potențiale ale drepturilor omului.⁴⁶

Mai mult, Directiva Uniunii Europene 2012/29/EU, care stabilește standardele minime pentru drepturile, sprijinul și protecția victimelor infracțiunilor, stipulează că persoanele care au devenit victime ale unei infracțiuni trebuie tratate cu respect și trebuie să primească protecție, sprijin și acces corespunzător la justiție.⁴⁷

44 Oficiul Înalțului Comisar ONU pentru Drepturile Omului, „Întrebări frecvente despre Abordarea bazată pe Drepturile umane în Cooperarea pentru Dezvoltare”, New York și Geneva, 2006, p.15, <<http://www.ohchr.org/Documents/Publications/FAQen.pdf>>.

45 Hotărârea CM 9/09, op.cit., notă 31.

46 Oficiul Înalțului Comisar ONU pentru Drepturile Omului, „Rolul de Prevenire în Promovarea și Protecția Drepturilor Omului”, A/HRC/30/20, 16 iulie 2015.

47 „Directiva 2012/29/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 octombrie 2012 de stabilire a unor norme minime privind drepturile, sprijinirea și protecția victimelor criminalității și de înlocuire a Deciziei-Cadru 2001/220/JAI a Consiliului”, 25 octombrie 2012, <<http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2012:315:0057:0073:EN:PDF>>.

3. Nediscriminatorii

Conform tratatelor internaționale în materie de drepturi ale omului, statele sunt obligate să asigure că toate persoanele aflate pe teritoriul lor și subiecții ai jurisdicțiilor lor pot să se bucure de drepturile lor umane fără nici un fel de deosebire sau discriminare.⁴⁸ Astfel, statul trebuie să asigure că oficialii guvernamentali nu se angajează în acte sau omiteri părtinitoare sau discriminatorii în raport cu evreeii sau comunitățile evreiești. Ar fi incompatibil cu principiul nediscriminării refuzul de a oferi protecție comunităților evreiești din cauza presupunerilor subiective despre evrei; de a nu recunoaște, înregistra și raporta infracțiunile de ură cu caracter antisemit din cauza presupunerilor subiective despre evrei; sau de a pune la îndoială credibilitatea unei victime sau martor de origine evreiască din cauza presupunerilor subiective despre evrei.

4. Participatorii

Crearea oportunităților ca vocile victimelor antisemitismului să fie ascultate este esențială atunci când se elaborează un răspuns guvernamental la infracțiunile motivate de ură cu caracter antisemit și atunci când se evaluează nevoile de securitate ale comunităților evreiești. Actorii cheie afectați de infracțiunile motivate de ură cu caracter antisemit și de amenințările de securitate trebuie să joace un rol activ în elaborarea și îmbunătățirea politicilor prin împărtășirea propriilor experiențe, enunțându-și nevoile și făcând comentarii la proiectele de măsuri și planuri de acțiuni relevante. Vocile invitate să participe la acest proces trebuie să fie diverse și pluraliste, reflectând o gamă largă de actori interesați, care oferă o voce egală atât pentru femei cât și pentru bărbați, reprezentând toate grupurile de vârstă și aduc în dezbatere toate punctele de vedere.

5. Împărtășite

Punctul de pornire pentru dezvoltarea răspunsurilor din partea autorităților și a societății civile ar trebui să fie recunoașterea că antisemitismul este o preocupare comună. În timp ce antisemitismul produce impactul cel mai pronunțat asupra vieților evreilor, problema trebuie să fie recunoscută și abordată de societăți în întregime, și nu doar de comunitatea vizată de antisemitism. Gestionarea fenomenului antisemit este o problemă a drepturilor omului comună pentru un șir de actori interesați, guvernamentali și non-guvernamentali. Coalițiile puternice, alcătuite din grupuri diverse ale societății civile și instituții oficiale, sunt cele mai indicate pentru combaterea antisemitismului ca provocare specifică care poate fi abordată alături de alte îngrijorări precum rasismul și xenofobia.

6. Colaborative

Principiul de parteneriat este un pilon important al oricărui efort de a aborda prejudecata și de a răspunde la infracțiunile de ură. Diferiți actori interesați - în special experții guvernamentali și cei din comunitatea evreiască - pot consolida expertiza unii celorlalți și aduna forțele în abordarea problemei din diferite perspective la nivel internațional, național și local. Crearea canalelor de comunicare, coordonarea și cooperarea cu societatea civilă trebuie să fie parte integrantă a oricăror politici guvernamentale care au

48 Vezi, de exemplu, ICCPR, Articolul 2.1 și ECHR, Articolul 14.

menirea să răspundă infracțiunilor de ură cu caracter antisemit și să răspundă nevoilor de securitate a comunităților evreiești.

7. Empatic

Un răspuns empatic la antisemitism recunoaște vulnerabilitatea evreilor și validează experiența lor în postura de victime. O stradă, care pare să fie sigură pentru un ne-evreu, ar putea prezenta provocări de securitate pentru o persoană care poate fi identificată drept evreu. Să fii empatic înseamnă să recunoști și să încerci să înțelegi senzația de nesiguranță și vulnerabilitate pe care ar putea-o simți evreii din perspectiva atacurilor cu caracter antisemit.

Atacurile cu caracter antisemit au un puternic impact emoțional asupra victimelor, familiilor și comunităților lor. Atunci când se reacționează la un atac oficialii guvernului trebuie să țină seama de perspectiva celor care au fost țintiți și deveniți potențiale victime. Oficialii trebuie să înțeleagă că atacul de ură cu caracter antisemit în cauză ar putea fi doar ultimul din nenumăratele moduri pe care victima le-a trăit. Formarea și măsurile de sensibilizare în rândul autorităților le pot oferi o șansă să învețe mai multe despre impactul pe care-l are antisemitismul asupra vieților victimelor.

8. Sensibile la gen

Măsurile guvernului de a gestiona infracțiunile motivate de ură cu caracter antisemit și nevoile de securitate ale comunităților evreiești trebuie să fie sensibile la gen. Autoritățile trebuie să caute să trateze bărbații și femeile în mod egal și să fie conștiente de implicațiile de gen a oricărei măsuri luate. Este important să se ia în considerare faptul că bărbații și femeile pot avea experiențe diferite legate de infracțiunile de ură cu caracter antisemit, iar impactul produs de acestea, de asemenea, poate fi diferit. În mod similar, unele fapte de ură pot fi motivate atât de prejudecata legată de gen, cât și de antisemitism. Mai mult, unele tipuri de infracțiuni cu caracter antisemit ar putea fi mai des comise împotriva bărbaților, decât împotriva femeilor și vice versa.

9. Transparente

Autoritățile trebuie să aibă claritate și transparență despre modul în care intenționează să abordeze antisemitismul și infracțiunile de ură cu caracter antisemit. Împărtășirea planurilor de lucru relevante și a rapoartelor privind starea de lucruri cu comunitățile afectate și publicul larg este o modalitate de a face eforturile autorităților transparente. Punerea la dispoziție în formate accesibile a datelor cu privire la infracțiunilor motivate de ură este un alt element al transparenței. Consultările regulate între instituțiile de aplicare a legii și comunitățile evreiești, în special la nivel local, pot asigura că strategiile poliției sunt transparente, iar comunitățile vizate de atacurile de ură sunt informate în detaliu despre planuri și evoluții. Aceasta ar putea include împărtășirea cu comunitățile evreiești a evaluărilor relevante privind riscurile. De asemenea, consultările mai permit comunităților să dea feedback și să participe în eficientizarea reacțiilor guvernului la infracțiunile motivate de ură. Transparența este și ea un principiu director cheie pentru eforturile guvernului de a lucra cu societatea civilă pentru a spori raportarea infracțiunilor motivate de ură ca pas în abordarea mai eficientă a problemei.

10. Holistice

Statele participante ale OSCE au recunoscut importanța unei abordări cuprinzătoare în tratarea intoleranței, inclusiv a antisemitismului.⁴⁹ În lumina acestui fapt, este clar că abordarea infracțiunilor motivate de ură cu caracter antisemit și a provocărilor de securitate cu care se confruntă comunitățile evreiești reprezintă doar o parte a soluției. Investirea în inițiative educaționale specifice pentru a preveni antisemitismul și a încuraja cooperarea cu societatea civilă sunt și acestea componente semnificative ale soluției pe termen lung. O problemă complexă, cum este antisemitismul, necesită o abordare cuprinzătoare și holistică.

Mai mult, lupta cu antisemitismul trebuie să facă parte dintr-o abordare mai largă, holistică, a tuturor formelor de intoleranță și discriminare. Recunoașterea și implicarea în istoria și manifestările contemporane specifice ale antisemitismului trebuie văzute și folosite drept mijloace de promovare a libertății și demnității tuturor ființelor umane. Concentrarea pe antisemitism nu înseamnă abandonarea abordării holistice a problemelor mai largi ale intoleranței și discriminării. Totodată, multe elemente ale unei politici guvernamentale eficiente în raport cu infracțiunile motivate de ură cu caracter antisemit pot fi aplicate și în raport cu infracțiuni motivate de ură bazate pe alte prejudecăți.

III. Pași practici

1. Recunoașterea problemei

Punctul de pornire pentru ca autoritățile să asigure nevoile de securitate ale comunităților evreiești și să abordeze infracțiunile motivate de ură cu caracter antisemit este să recunoască că antisemitismul este o provocare, care expune unui risc stabilitatea și securitatea și că incidentele cu caracter antisemit necesită un răspuns prompt. Recunoașterea trebuie să se bazeze pe înțelegerea feluritelor moduri în care antisemitismul se manifestă.

Societatea civilă, inclusiv experți și cercetători din mediul academic, pot sprijini guvernele prin oferirea de expertiză și cunoaștere privind răspândirea manifestărilor antisemite, precum și privind modalități eficiente de a-l combate. Recunoscând problema în mod oficial, autoritățile transmit un mesaj clar că nu este responsabilitatea comunităților evreiești să prevină, combată sau să facă față antisemitismului. Totodată, această recunoaștere poate servi drept încurajare pentru comunitatea evreiască să împărtășească îngrijorările legate de antisemitism.

⁴⁹ Hotărârea CM 10/07 Madrid, *op.cit.*, notă 27.

Recomandare:

În timp ce autoritățile recunosc problema antisemitismului, uneori ele nu dispun de date pentru a elabora reacții bazate pe o documentare care pleacă de la o cauzistică. Autoritățile pot finanța cercetări pentru a asigura date solide din punct de vedere statistic privind prezența antisemitismului, precum și privind modalitățile eficiente de a-l combate.

Exemple de bune practici:

Planul de Acțiuni privind antisemitismul pentru 2016-2020 al guvernului Norvegiei prevede că „Ministerul autorităților locale și modernizării va aloca fonduri pentru un program de cercetare privind antisemitismul și viața evreiască în Norvegia contemporană. Obiectivul este consolidarea cercetării în acest domeniu.”⁵⁰

În Germania, un grup independent de experți pe subiectul antisemitismului a fost creat printr-o decizie a Bundestagului pentru a combate antisemitismul și a ocroti viața evreiască în Germania. Grupul a elaborat un raport care prezintă detalii privind manifestările antisemitismului în Germania, explică nuanțele antisemitismului și conține recomandări pentru acțiunile guvernului. Recomandările din raport servesc drept ghid pentru guvernul federal în realizarea politicilor ce se referă la combaterea antisemitismului.⁵¹

Recunoașterea că antisemitismul este o provocare poate servi și drept bază pentru o analiză și evaluare critică a mecanismelor de prevenire și răspuns existente.

Recunoașterea problemei poate stârni o discuție privind pașii suplimentari care pot fi luați pentru a răspunde nevoilor de securitate ale comunităților evreiești și pentru a răspunde la infracțiunile motivate de ură cu caracter antisemit într-un mod mai eficient.

Pentru autoritățile statului de la toate nivelurile este important să recunoască problema. În timp ce ofițerul de poliție de primă linie este, cel mai probabil, primul respondent la un atac antisemit, un răspuns eficient și integrat va necesita acțiuni și din partea funcționarilor publici și liderilor politici.

*„Antisemitismul va fi combătut fără excepții, indiferent unde îl vom identifica”
- Amber Rudd, Secretarul pentru Afaceri Interne al Regatului Unit*

În unele state participante ale OSCE, parlamentarii au preluat inițiativa în plasarea pe agenda națională a provocărilor legate de antisemitism inclusiv în raport cu îngrijorările de securitate. Alte țări au priorizat subiectul creând grupuri de lucru inter-guvernamentale care să abordeze diverse aspecte ale provocării și să asigure coordonarea și

50 „Planul de acțiuni împotriva antisemitismului 2016-2020”, Ministerul norvegian al Guvernării Locale și Modernizării, decembrie 2016, <<https://www.regjeringen.no/contentassets/dd258c081e6048e2ad0cac9617abf778/action-plan-against-antisemitism.pdf>>.

51 „Expertenkreis Antisemitismus” [Experți privind Antisemitismul], bmi.bund.de, <http://www.bmi.bund.de/DE/Themen/Gesellschaft-Verfassung/Gesellschaftlicher-Zusammenhalt/Expertenkreis%20Antisemitismus/expertenkreis-antisemitismus_node.html>.

consolidarea încrederii între comunitățile evreiești, reprezentanții politici și funcționarii publici. Altă opțiune este stabilirea unui forum permanent care să includă oficiali guvernamentali, servicii de securitate, societatea civilă și liderii comunității pentru a identifica îngrijorările provocate de antisemitism.

„Statele participante ale OSCE și-au asumat angajamentul să întreprindă un șir de acțiuni pentru a face față antisemitismului și a oferi un mediu sigur, fără violență cu caracter antisemit. În acest sens, este important ca liderii guvernului să condamne fără echivoc și prompt atunci când au loc incidente cu caracter antisemit sau alte infracțiuni motivate de ură. Ei sunt cei mai indicați să transmită publicului larg mesajul că antisemitismul și alte forme de intoleranță nu își găsesc loc în societățile noastre”. - *Doris Barnett, Membru al Bundestag-ului German, Trezorer al Adunării Parlamentare OSCE*

Există diverse alte modalități ca guvernele și parlamentarii să recunoască provocările legate de antisemitism:

- Arătând că sunt conștienți de faptul că antisemitismul poate fi exprimat prin moduri subtile și codate și asigurându-se că astfel de manifestări sunt recunoscute, expuse și condamnate;
- Punând în practică recomandările și punctele de vedere ale experților și mediului academic pentru îmbunătățirea înțelegerii problemei de către guvern;
- Recunoscând faptul că comunitățile evreiești sunt ținta teroriștilor și incluzând comunitățile și instituțiile evreiești în lista potențialelor ținte ale atacurilor teroriste;
- Creând un cadru juridic care să permită guvernului să abordeze eficient, în cooperare cu comunitățile evreiești, provocările de securitate cu care acestea se confruntă.

Comisia Europeană a Consiliului Europei împotriva Rasismului și Intoleranței (ECRI), organism al Consiliului Europei, recomandă ca autoritățile Statelor membre:

- să atribuie o prioritate majoră luptei împotriva antisemitismului, luând toate măsurile necesare pentru a combate toate manifestările acestuia, indiferent de originea lor;
- să se asigure că acțiunilor menite să combată antisemitismul li se acordă locul cuvenit în rândul acțiunilor menite să combată rasismul;
- să se asigure că lupta împotriva antisemitismului se duce la toate nivelurile administrative (național, regional, local) și să faciliteze implicarea în aceste eforturi a unei game largi de actori din diferite sectoare ale societății (politic, juridic, economic, social, religios, educațional).⁵²

52 Recomandarea de politică generală a ECRI nr. 9, "The fight against antisemitism" [Lupta împotriva antisemitismului], 25 iunie 2004, <https://www.coe.int/t/dghl/monitoring/ecri/activities/GPR/EN/Recommendation_N9/Rec.09%20en.pdf>.

Angajarea în dialog cu comunitățile evreiești despre riscurile și provocările de securitate cu care se confruntă este o altă modalitate prin care guvernele pot arăta că sunt conștiente de faptul că instituțiile și comunitățile evreiești au fost în trecut ținta atacurilor și de aceea necesită a fi protejate.

2. Evaluarea riscurilor de securitate și prevenirea atacurilor

Un proces de colaborare care să includă comunitatea evreiască poate fi cea mai eficientă abordare în evaluarea riscurilor de securitate ale comunității și prevenirea atacurilor. Este important să se creeze canale de comunicare nu doar pentru a asigura un schimb eficient de informații despre riscurile potențiale, dar și pentru a dezvolta strategii pe termen lung.

De asemenea, canalele de comunicare bine puse la punct pot fi vitale în răspunsul la situațiile de urgență. Transparența în schimbul cu informații poate ajuta la construirea încrederii între oficiali și membrii comunității. Informațiile oferite de către comunități pot ajuta serviciile de securitate să-și îmbunătățească evaluările riscurilor și să se concentreze pe aspectele care stârnesc anumite îngrijorări. Totodată, informațiile oferite de către serviciile de securitate pot ajuta comunitatea să întreprindă măsuri preventive corespunzătoare.

Recomandare:

Autoritățile trebuie să ia în calcul stabilirea unui proces de colaborare, care să includă comunitatea evreiască, pentru a evalua nevoile de securitate ale acesteia și a stabili modalități de prevenire a atacurilor.

Exemplu de bune practici:

Guvernul și Poliția Regatului Unit au stabilit abordări integrate în privința combaterii antisemitismului, colaborând strâns cu Trustul de Securitate a Comunității (CST).

În aprilie 2016, CST a semnat un Acordul privind Schimbul de Informații cu Consiliul Național al Șefului Poliției pentru a face schimb de date privind incidentele și infracțiunile cu caracter antisemit. CST este membru al Grupului de Lucru inter-Guvernamental cu privire la Antisemitism, format din reprezentanți ai departamentelor guvernamentale relevante și ai organizațiilor evreiești și care gestionează grantul guvernamental care finanțează paza în școlile evreiești.

Poliția și CST fac schimb de informații și privind evaluarea riscurilor de securitate și colaborează la efectuarea de patrule comune, exerciții de instruire, investigarea faptelor de ură cu caracter antisemit și pentru a desfășura consultări regulate.

Înființarea instituțiilor oficiale și a platformelor informale pentru ca reprezentanții comunităților evreiești să-și stabilească nevoile și îngrijorările de securitate cu regularitate, poate, atât să liniștească comunitatea, cât și să ofere asistență autorităților din domeniul securității. Aceasta mai poate fi un pas spre împlinirea obligațiilor guvernamentale

de protecție a drepturilor umane ale comunităților evreiești. Lucrând împreună, oficialii guvernului și reprezentanții comunității evreiești, pot să evalueze mai bine nevoile de securitate ale comunității și instituțiilor sale, cum ar fi școlile și sinagogile, și să ia măsurile necesare pentru a oferi protecție adecvată potențialelor ținte.

Există diverși pași practici pe care autoritățile îi pot întreprinde pentru a asigura un flux de comunicare cu comunitățile evreiești privind problemele de securitate:

- Utilizarea datelor disponibile privind infracțiunile motivate de ură pentru a identifica profilul infracțional și „focarele” atacurilor;
- Consultarea comunităților evreiești pentru a monitoriza tensiunile în vederea prevenirii violenței cu caracter antisemit;
- Instituirea unui ofițer de legătură cu comunitatea evreiască în toate structurile poliției și serviciile de securitate cu competențe;
- Informarea comunității evreiești de fiecare dată când se identifică un risc și când nivelul riscului se modifică;
- Stabilirea dialogului cu organizațiile comunității evreiești pentru a asigura că măsurile de securitate sunt înțelese de către comunitate și sunt informate cu privire la contribuția lor; și
- Efectuarea și actualizarea, după caz, a analizelor de risc și amenințare pentru clădirile comunității evreiești și utilizarea acestor informații în activitatea polițienească.

La elaborarea strategiilor de activitate polițienească, autoritățile ar mai putea consulta comunitățile evreiești locale și organizațiile societății civile cu privire la anumite contexte care ar putea declanșa atacurile cu caracter antisemit, fără a trage concluzia că astfel de atacuri ar putea avea loc numai în aceste contexte exacte. De asemenea părțile societății civile care și-au asumat angajamentul să monitorizeze antisemitismul ar putea fi parteneri importanți pentru autorități în identificarea provocărilor și potențialelor amenințări.

Poliția ar trebui să lucreze cu comunitatea evreiască locală și cu responsabilii din domeniul securității ai comunității pentru a recomanda și ajuta la implementarea măsurilor preventive de securitate, potrivite nivelului de securitate evaluat, cum ar fi asigurarea că:

- Clădirile comunității (cum ar fi sinagogile, școlile sau birourile) sunt verificate înainte de a fi utilizate;
- Școlile evreiești și sinagogile, atunci când acestea sunt folosite, au dispozitive de securitate în afara lor și în locuri vizibile;
- Personalul de securitate al comunității și poliția rămân în alertă în privința indivizilor suspecti, obiectelor și activităților suspecte din vecinătatea clădirilor comunității;

- Accesul la parcuri este controlat și limitat numai la vehiculele cunoscute. Totul trebuie să rămână încuiat când nu se folosește;
- Toate ușile exterioare sunt închise și securizate față de accesul neautorizat, asigurând, totodată, acces facil în caz de evacuare de urgență;
- Ușile interioare sunt închise și securizate atunci când nu se folosesc, asigurând, totodată, ieșire ușoară în caz de evacuare de urgență;
- Personalul și vizitatorii sunt împiedicați să se adune lângă clădirile comunitare, iar vizitatorii și participanții sunt încurajați să se disperseze cât mai curând posibil;
- Procedurile de închidere asigură că toate geamurile și ușile sunt încuiate sigur;
- Echipamentul de securitate - alarmele, iluminarea exterioară și sistemul de supraveghere video cu circuit închis (CCTV) - sunt cu regularitate verificate, obiectivele CCTV sunt curate și echipamentul video înregistrează;
- Monitorizarea CCTV se face când clădirile se folosesc; și
- Poșta și livrările sunt minuțios verificate înainte să fie deschise, inclusiv cu ajutorul aparatului de scanare și a altor mijloace de depistare a metalelor.

3. Sensibilizarea

Pe termen lung, infracțiunile motivate de ură cu caracter antisemit și nevoile de securitate ale comunităților evreiești vor fi abordate eficient numai dacă prejudecățile care stau la bază și care declanșează atacurile asupra comunităților și locațiilor evreiești vor fi abordate într-o manieră integrată. Aceasta va necesita punerea accentului nu doar pe efectele antisemitismului, ci și pe conștientizarea modului în care agresorii sunt expuși la convingeri antisemite și cauzele pentru care ei aderă la acestea. Astfel, sensibilizarea este un element cheie pentru a face față atacurilor cu caracter antisemit.

Sensibilizarea poate lua multe forme. Programele educaționale pot fi îndeosebi importante. Astfel de programe pot fi orientate către tineri, oficialii guvernului și publicul larg. Educația și formarea îi pot ajuta pe cei implicați să înțeleagă, să delegitimeze și să respingă prejudecățile antisemite. La nivel mai înalt, audierile parlamentare cu privire la antisemitism pot sensibiliza prin includerea problemei pe agenda națională.

Recomandare:

Dezvoltarea de programe orientate către funcționari guvernamentali, tineri și publicul larg pentru conștientizarea și cunoașterea antisemitismului.

Exemple de bune practici:

În Germania, Ministerul Federal pentru Familie, Vârșnici, Femei și Tineri a elaborat un program național pentru „Încurajând Toleranța - Consolidând Competența”, care promovează angajamentul față de toleranță și diversitate la nivel local, regional și național. Programul sprijină planurile locale de acțiune, unde comunitățile locale și actorii societății civile, cum ar fi comunitățile religioase sau de credință, asociațiile și tinerii - lucrează strâns împreună pen-

tru a elabora strategii împotriva tendințelor xenofobe și antisemite. Mai mult, programul sprijină peste 50 de proiecte model, care se axează pe domeniile tematice privind antisemitismul istoric și actual, precum și pe abordarea diversității și diferenței în școala primară, pe lângă alte lucruri. Aceste proiecte dezvoltă și testează idei și metode noi în munca de prevenție, cu scopul de a promova toleranța în rândul copiilor și a tinerilor.⁵³

Organele mass-media pot fi partenerii principali în conștientizarea problemei antisemitismului. Mijloacele de informare în masă au o poziționare unică pentru a informa și mobiliza publicul larg privind răspândirea antisemitismului și impactul acestuia asupra comunităților evreiești. Implicarea strategică a mass-media, în calitate de parteneri, în eforturile autorităților de combatere și condamnare a antisemitismului poate aduce beneficii substanțiale în privința conștientizării publice asupra problemei.

Programele și mesele rotunde de instruire aplicată și de consolidare a capacităților, organizate la nivel local, național și internațional, pot contribui la sensibilizare.

Campaniile și măsurile de conștientizare pot avea scopul să:

- Ajute la promovarea cunoașterii trăsăturilor specifice ale antisemitismului, inclusiv în raport cu statul Israelul. În timp ce măsurile de sensibilizare orientate către organele de aplicare a legii ar putea să se axeze pe aspectele specifice de identificare și abordare a infracțiunilor de ură cu caracter antisemit, acelea orientate către publicul larg ar putea să se axeze pe spectrul larg de manifestări ale antisemitismului;
- Transmite mesajul că infracțiunile motivate de ură cu caracter antisemit nu se produc într-un vid, ci există un mediu de dezvoltare. Mai degrabă, expresiile cu caracter antisemit distribuite online și offline, în discursurile publice și situațiile cotidiene, formează fundalul multor atacuri. Un mesaj cheie ar putea fi că fiecare membru al societății poate să contribuie la formarea unui climat în care expresiile cu caracter antisemit să fie contestate și condamnate;
- Sublinieze că manifestările de antisemitism contestă valorile fundamentale și principiile drepturilor omului, esențiale pentru societățile libere și democratice. Un mesaj cheie ar putea fi îndemnul ca societățile în ansamblu să se implice în efortul de a pune capăt antisemitismului, mai degrabă decât să fie perceput drept o problemă ce urmează a fi soluționată de comunitățile evreiești. Un punct important ar fi semnarea faptului că antisemitismul afectează întreaga societate;
- Axarea pe istorii personale pentru a ilustra impactul pe care îl are antisemitismul asupra vieților cotidiene a tinerilor evrei, bărbați și femei, fie că aceștia își practică sau nu activ religia;

53 "Das Bundesprogramm "TOLERANZ FÖRDERN — KOMPETENZ STÄRKEN" [Încurajând Toleranța – Consolidând Competența], bmfjsf.de, 24 ianuarie 2014, <<https://www.bmfjsf.de/bmfjsf/aktuelles/alle-meldungen/das-bundesprogramm--toleranz-foerdern---kompetenz-staerken-/88656?view=DEFAULT>>.

- Scoaterea în evidență în public a istoriilor personale puțin cunoscute, care pot servi drept exemple de inspirație pentru modalitatea de a întreprinde acțiuni împotriva antisemitismului; și
- Atragerea atenției asupra vieții culturale, religioase și educaționale vibrante a comunității evreiești locale, care necesită un mediu sigur pentru a prospera.

4. Construirea încrederii între guvern și comunitățile evreiești

Unii pași descriși în secțiunile de mai sus - recunoașterea problemei antisemitismului, evaluarea riscurilor de securitate în colaborare cu comunitatea evreiască, și sensibilizarea - sunt importanți și pentru construirea încrederii între comunitățile evreiești și autorități. Totodată, mulți alți pași pot contribui la construirea încrederii. Crearea unor forme de consultare, colaborare și coordonare poate fi deosebit de importantă. Instituționalizarea formală a unei asemenea forme de colaborare, de exemplu, în virtutea unui Memorandum de Înțelegere, poate fi o modalitate eficientă de a construi încrederea.

Recomandare:

Construirea încrederii prin crearea de canale formale de colaborare între comunitățile evreiești și autorități.

Exemplu de bune practici:

În Ungaria o Declarație de Cooperare Națională între Guvernul Maghiar și Comunitatea Evreiască Maghiară stă la baza colaborării dintre comunitatea evreiască și guvern. Aceasta prevede că guvernul adoptă principiul „toleranță zero” în raport cu antisemitismul și declară că guvernul poartă responsabilitate pentru asigurarea securității comunității evreiești. Declarația mai prevede comunicare regulată între guvern și comunitatea evreiască prin intermediul meselor rotunde unde subiectele de securitate deseori apar pe agendă.

Mai mult, colaborarea include sprijinul financiar din partea guvernului pentru noul centru de supraveghere și echipamentele tehnice ale comunității, sprijinul poliției pe parcursul evenimentelor religioase și sărbătorilor evreiești și patrule regulate ale poliției în vecinătatea instituțiilor evreiești în Budapesta.

Poliția, de asemenea, oferă protecție permanentă sinagogii din strada Dohany - cea mai mare sinagogă din Europa. Mai mult, o secție permanentă a poliției este amplasată în cartierul general al comunității evreiești.

Unul din cei mai importanți pași pe care îl poate face autoritățile pentru a construi încrederea este să viziteze instituțiile evreiești și să țină legătura regulat cu experții comunității evreiești. Un astfel de contact va permite oficialilor să afle mai multe despre provocările legate de antisemitism și poate să contribuie la asigurarea faptului că politicile și serviciile guvernamentale sunt relevante pentru comunitate. Contactele regulate construiesc încrederea în voința autorităților de a aborda problemele cele mai îngrijorătoare pentru comunități. Vizitarea comunității evreiești după un atac violent cu caracter antisemit sau după ce vreo locație evreiască a fost pângărită, poate fi un semnal important de solidaritate, însă nu trebuie să fie prima oară când oficialii guvernului

ajung să ia legătura cu comunitatea evreiască, inclusiv atât la nivel de conducere centrală, cât și la nivel local.

Consultarea, cooperarea și coordonarea sunt deosebit de importante atunci când vorbim despre instituțiile însărcinate să aplice legea, atât la nivel național, cât și la nivel local. Oficialii organelor de aplicare a legii, de la conducerea de vârf până la ofițerii de poliție de primă linie, au un rol esențial în crearea unor relații de durată și colaborare cu comunitățile evreiești, inclusiv conducere și punctele focale pe securitate. Crearea acestor canale de comunicare este importantă nu doar pentru construirea încrederii, dar acestea pot să contribuie și la asigurarea eficientizării strategiilor și operațiunilor de rutină și la alinierea acestora la nevoile victimelor, în special la nivel local. Frecvența unei astfel de comunicări are importanță majoră în construirea încrederii; contactele sporadice nu vor fi suficiente. Tratarea cu seriozitate a infracțiunilor minore și lucrul cu comunitatea în fiecare zi pentru a asigura că infracțiunile motivate de ură cu caracter antisemit sunt abordate în mod eficient, poate ajuta la crearea unor proceduri eficiente și la consolidarea legăturilor. Există câteva alte măsuri, care pot fi implementate pentru a construi încrederea între organele guvernamentale și comunitățile evreiești:

- Organele de cercetare penală pot numi o persoană de legătură, care să activeze în calitate de persoană de contact cu comunitatea și să aibă mandatul să urmărească îngrijorările legate de antisemitism. O astfel de persoană de legătură ar putea avea încorporat în fișa postului sarcina de construire a încrederii și poate fi responsabilă pentru elaborarea unor strategii în acest sens;

Recomandare:

Organele de justiție penală pot numi o persoană de legătură cu comunitatea evreiască în calitate de punct de contact, care să se ocupe de îngrijorările legate de antisemitism.

Exemplu de bune practici:

În Belgia există un Punct Unic de Contact (SPOC) în cadrul forțelor de poliție din Antwerp, în a cărui responsabilitate este să faciliteze comunicarea între polițiștii în uniformă și diverși lideri și instituții ale comunității evreiești locale. Detaliile de contact ale SPOC sunt pe larg distribuite în cadrul comunității, iar ofițerul de poliție în civil, numit pentru acest scop, este disponibil la telefon în permanență, 24/7.

SPOC are întruniri bi-săptămânale cu comunitatea pentru a coordona cea mai bună alocare a resurselor poliției pentru protecția comunității și, de asemenea, participă la multe din principalele evenimente ale comunității, pentru a consolida sentimentul de securitate și a dezvolta încrederea în forțele poliției. SPOC este implicat și în instruirea voluntarilor comunității evreiești și organizează regulat exerciții de urgență.

- Primarii și reprezentanții poliției pot vizita sinagoga locală sau centrul cultural evreiesc, pentru a cunoaște membrii și reprezentanții comunității, precum și principalele locații evreiești;

Recomandare:

Reprezentanții poliției și politicienii pot să construiască încrederea, vizitând instituțiile evreiești locale și făcând cunoștință cu membrii comunității.

Exemplu de bună practică:

În Haga, ofițeri debutanți ai poliției locale, care activează în zonele unde sunt localizate instituțiile evreiești, precum și ofițerii din Direcția Protecție și Securitate și cei din Poliția Militară Regală a Olandei - o forță a jandarmeriei, cu funcții de poliție militară și civilă - sunt invitați să viziteze sinagoga și să învețe despre obiceiurile și practicile evreiești de la comunitatea evreiască. Organele de justiție penală pot invita comunitățile evreiești să efectueze ateliere de lucru pentru ofițerii responsabili cu aplicarea legii;

- Organele de justiție penală pot invita comunitățile evreiești să efectueze ateliere de lucru pentru ofițerii responsabili cu aplicarea legii;

Recomandare:

Organele de justiție penală pot să participe la atelierelor de lucru elaborate de comunitatea evreiască care pun accent pe nevoile specifice de securitate ale comunității.

Exemple de bune practici:

În orașele din Statele Unite, Liga Anti-Defăimare (ADL) stabilește parteneriate cu organele de aplicare a legii de la nivel local, statal sau federal pentru a oferi instruire de securitate individualizată nevoilor instituțiilor și școlilor evreiești la toate nivelurile. Aceste sesiuni de instruire implică o gamă largă de profesioniști din comunitate.

Similar, în Europa, CEJI - O contribuție evreiască pentru o Europa incluzivă; oferă cursuri cu participare în persoană și cursuri online menite să ofere organelor de aplicare a legii instrumentele de care ei au nevoie pentru a identifica, înregistra și monitoriza infracțiunile motivate de ură împotriva grupurilor țintă specifice din propria lor regiune.

- Agențiile de justiție penală pot organiza formări și evenimente prin care cei însărcinați cu aplicarea legii să cunoască comunitatea, istoria și tradițiile religioase ale acesteia, precum și provocările cu care se confruntă în privința antisemitismului;
- Organele guvernamentale, în special ministerele de Interne și Justiție, pot solicita consultări independente și feedback din partea comunităților evreiești privind răspunsurile autorităților la infracțiunile motivate de ură, inclusiv cu privire la curriculumul național privind pregătirea celor care gestionează infracțiunile motivate de ură;⁵⁴

54 TAHCLE/PAHCT, *op. cit.*, nota 10.

- Autoritățile guvernamentale pot organiza grupuri de lucru naționale privind infracțiunile motivate de ură, constituite din reprezentanți ai societății civile, ai mediului academic, ofițeri de legătură din organele de aplicare a legii și procurori, care să se întrunească cu regularitate pentru a discuta incidentele motivate de prejudecăți. Astfel de grupuri de lucru pot fi stabilite și la nivel local.

5. Protecția comunităților și locațiilor evreiești, inclusiv pe parcursul evenimentelor speciale

Sunt mai multe măsuri practice pe care autoritățile le pot efectua pentru a proteja sinagogile, școlile evreiești, cimitirele și alte locații, cum ar fi memoriale Holocaustului:

- Oferirea protecției polițienești locațiilor care ar putea fi ținta atacurilor cu caracter antisemit, aici intrând nu doar școlile evreiești și sinagogile, dar și potențialele ținte mai puțin evidente, cum ar fi magazinele sau restaurantele cușer;
- Utilizarea datelor disponibile privind infracțiunile motivate de ură pentru identificarea „focarelor” care se pretează unei supravegheri mai intensive din partea poliției. Aceasta ar putea include locații unde s-au produs un șir de infracțiuni motivate de ură cu caracter antisemit;
- Darea de dispoziții ca poliția să patruleze regulat în locurile care au potențial să fie vizate de atacuri, precum memoriale ale Holocaustului sau cimitere evreiești;
- Oferirea resurselor financiare care ar putea ajuta la abordarea nevoilor de securitate ale comunităților evreiești, de exemplu, prin finanțarea unui paznic sau instalarea echipamentului de securitate. Este important de menționat că multe comunități evreiești îndreaptă resurse substanțiale pentru asigurarea securității, care, altfel, ar putea fi utilizate pentru activitate culturală și educațională; și
- Asigurarea protecției suplimentare și altor măsuri adecvate de securitate și siguranță (inclusiv fluidizarea traficului și a aglomerațiilor de oameni) în momente cheie, cum ar fi în timpul sărbătorilor evreiești.

Recomandare:

Autoritățile trebuie să ia în considerare întreprinderea măsurilor sporite de securitate și siguranță pentru a proteja instituțiile evreiești în momentele cheie, cum ar fi în timpul sărbătorilor evreiești.

Exemplu de bune practici:

În Republica Cehă, ca reacție la o adunare neo-Nazistă planificată, care urma să aibă loc în cartierul evreiesc al Pragăi și să celebreze pogromul din 1938 împotriva evreilor din Germania nazistă (Noaptea pogromului sau Kristallnacht - Noaptea de cristal), comunitățile evreiești, în strânsă cooperare, comunicare și coordonare cu autoritățile cehe, au întreprins mai multe măsuri comune de securitate înainte și în timpul evenimentului.

Comunitatea evreiască a colectat informații înainte de eveniment, a stabilit strategii și mecanisme pentru a răspunde la potențialele incidente și a elabo-

rat planuri de urgență. Acestea au fost comunicate unităților de poliție pentru a se asigura că măsurile întreprinse de comunitate și poliție sunt complementare. Ambele părți au făcut schimb de informații privind procedurile și protocoalele. În lumina amenințării apărute din cauza evenimentului, poliția cehă a asigurat protecția dislocând resurse suplimentare.

Colaborarea extinsă a mai presupus stabilirea, testarea și operarea împreună a unui punct unic de coordonare, informări comune, schimbul de informații înaintea și în timpul evenimentului, așezarea unor bariere și închiderea drumurilor, precum și stabilirea și monitorizarea comună a punctelor de verificare. Efortul sincronizat a oferit o oportunitate de a construi încrederea între părți și a evitat dublarea fără folos a acțiunilor.

6. Lucrul cu comunitățile evreiești pentru a elabora sisteme de management al crizelor

Multe comunități evreiești din regiunea OSCE au creat postul de ofițer de securitate și a elaborat o strategie de securitate și un plan de management al crizelor. Structurile specializate din cadrul multor comunități evreiești, care se bucură de încrederea membrilor comunității, întreprind măsuri pentru a sensibiliza membrii lor în privința problemelor de securitate, inclusiv prin instruire, publicații și exerciții pentru situații de urgență. Astfel de măsuri nu sunt create pentru a dubla eforturile întreprinse de autorități sau a minimaliza responsabilitatea acestora, și nici nu trebuie interpretate ca un indicator al neîncrederii în autorități. Mai curând, astfel de măsuri sunt create pentru a suplimenta eforturile întreprinse de autorități.

Pentru a face față nevoilor de securitate și a se pregăti în mod adecvat pentru scenariile de criză, comunitățile evreiești au nevoie de parteneri guvernamentali puternici - mai ales la nivel local. După cum a fost menționat mai sus, angajamentul, comunicarea și coordonarea sunt elementele vitale ale acestui parteneriat. Măsurile întreprinse de comunități și cele întreprinse de autorități trebuie să lucreze cot la cot, mai degrabă decât unele împotriva altora sau în direcții opuse.

Autoritățile statului sunt cele mai indicate să ofere sprijin vital comunităților evreiești în stabilirea strategiilor și mecanismelor pentru a răspunde unui atac și pentru a elabora planuri de urgență și sisteme de management al crizelor:

- Autoritățile statului pot oferi asistență în domeniul securității și planificării pentru situațiile de urgență ale comunităților evreiești, efectuând evaluări voluntare și inspecții de securitate și oferind feedback cu referire la planurile de securitate ale comunității;
- Reprezentanții autorităților pot participa activ în atelierile de lucru și în evenimentele de conștientizare care au scopul să sporească capacitatea de reacție la atacuri a comunităților evreiești;
- Autoritățile statului pot împărtăși experiențele și informațiile privind procedurile și modul de operare. Acest fapt face posibilă asigurarea că măsurile de urgență instituite de către comunitate sunt complementare celor instituite de autorități; și

- Autoritățile pot organiza exerciții comune pentru punctele focale ale comunității evreiești și pentru cei care răspund primii la apel, astfel încât să asigure cel mai bun răspuns la diverse scenarii de urgență.

7. Identificarea și înregistrarea infracțiunilor motivate de ură bazate pe prejudecată cu caracter antisemit

După cum este explicat în prima parte a ghidului, toate infracțiunile comise din ură sunt motivate de prejudecată. Antisemitismul este una din prejudecăți care deseori se află la temelia faptelor comise din ură. Identificarea și înregistrarea motivațiilor specifice de prejudecată a unei infracțiuni comise din ură, inclusiv prejudecata antisemită, asigură că fapta se clasifică drept o infracțiune comisă din ură, precum și o „infracțiune de drept comun”. Colectarea datelor exacte este esențială pentru întreprinderea unor acțiuni eficiente împotriva infracțiunilor motivate de ură, permițând autorităților responsabile cu aplicarea legii să înțeleagă contextul problemei, să stabilească șabloanele, să aloce resurse și să investigheze cazurile mai eficient. Factorii de decizie pot folosi datele pentru a lua măsuri corecte și pentru a informa comunitățile.⁵⁵

Colectarea datelor privind infracțiunile motivate de ură

Toate victimele infracțiunilor motivate de ură, indiferent de categorie, împărtășesc experiența emoțională dăunătoare de a fi țintă pentru că sunt membri sau sunt percepuți de a fi membri ai unui grup specific. Cu toate acestea, există posibilitatea ca diferite grupuri să fie expuse în mod diferit, existând anumite șabloane de infracțiune, precum și diverse niveluri de încredere la raportarea infracțiunilor. Așadar, este util să se colecteze și să se analizeze distinct datele privind diferite motivații de prejudecată drept categorii separate, astfel încât fiecare să poată să fie abordată în cel mai eficient mod în ceea ce privește aplicarea normelor legii și alocarea resurselor pentru sprijinirea victimelor și prevenirea infracțiunilor. Statele participante ale OSCE au identificat un șir de motivații de prejudecată, care ar putea forma baza infracțiunilor motivate de ură, inclusiv antisemitismul.⁵⁶

Identificarea și înregistrarea infracțiunilor care au motivație antisemită este o modalitate esențială pentru ca guvernele să recunoască problema și nivelul acesteia, precum și să recunoască trauma celor deveniți victime din cauza identității lor evreiești, fie ea reală sau doar percepută. Poliția, fiind prima care răspunde la infracțiuni, în general joacă rolul cel mai important în stabilirea clasificării infracțiunilor motivate de ură ca atare, cercetând circumstanțele infracțiunii și dacă să includă antisemitismul ca o posibilă motivație de prejudecată.

⁵⁵ *Mecanisme de colectare a datelor și monitorizare a infracțiunilor motivate de ură, op. cit., nota 5.*

⁵⁶ *Ibid.*, pagina 14. Pentru indicatorii de prejudecată vezi Anexa 1.

Recomandare:

În conformitate cu angajamentele OSCE, autoritățile trebuie să colecteze date privind infracțiunile motivate de ură, incluzându-le anume pe acelea care sunt motivate de antisemitism, și să pună la dispoziția publicului informațiile despre acestea. Poliția, fiind prima care instrumentează infracțiunile, trebuie să asigure clasificarea și înregistrarea ca atare a infracțiunilor motivate de ură cu caracter antisemit.

Exemplu de bune practici:

În regiunea OSCE; Danemarca, Franța, Germania, Polonia, Spania, Suedia, Regatul Unit și Statele Unite, dispun de mecanisme de colectare a datelor care permit agențiilor de aplicare a legii să înregistreze consecvent infracțiunile de ură cu caracter antisemit și să facă dezagregarea datelor colectate în funcție de motivația de prejudecată.

Informația colectată de poliție și modul în care ei o clasifică poate fi crucială în asigurarea investigării unei infracțiuni și dovedirea acesteia drept o infracțiune motivată de ură cu caracter antisemit. Maniera în care poliția reacționează la locul comiterii infracțiunii de ură poate avea efecte asupra recuperării victimelor, asupra percepției comunității referitor la angajamentul autorităților de a gestiona infracțiunile motivate de ură, precum și asupra rezultatului investigației.⁵⁷ Calitatea informației colectate de poliție este la fel de importantă în elaborarea politicilor pe termen lung și a acțiunilor de prevenire întreprinse de autorități. Consolidarea capacităților organelor de aplicare a legii în privința recunoașterii și înregistrării infracțiunilor motivate de ură este esențială.

„...Lipsa colectării sistematice a datelor contribuie la o sub-înregistrare substanțială a naturii și caracteristicilor incidentelor cu caracter antisemit. Mai mult, aceasta împiedică factorii de decizie să elaboreze măsuri informate și țintite pentru a combate antisemitismul.” - *Michael O’Flaherty, Director FRA*

⁵⁷ *Prevenirea și răspunsul la infracțiunile motivate de ură, op. cit., nota 11.*

Raportarea infracțiunilor de ură cu caracter antisemit în regiunea OSCE în perioada 2009-2015

Începând cu anul 2009, următoarele State participante au prezentat informații cu privire la infracțiunile motivate de ură cu caracter antisemit:

Austria	Germania	Serbia
Belgia	Grecia	Spania
Canada	Irlanda	Suedia
Croația	Italia	Ucraina
Republica Cehă	Moldova	Regatul Unit
Danemarca	Olanda	Statele Unite ale Americii
Franța	Polonia	

Total: 20⁵⁸

Există câțiva pași practici care pot fi întreprinși pentru a înregistra motivația de prejudecată antisemită a infracțiunilor motivate de ură.⁵⁹

- Adoptarea și punerea în aplicare a legislației privind infracțiunile motivate de ură și crearea sistemelor, procedurilor operaționale și formării personalului pentru a asigura că funcționarii implicați identifică infracțiunile motivate de ură cu caracter antisemit și le înregistrează ca atare;
- Instituirea unui sistem de colectare a datelor care permite înregistrarea infracțiunilor de ură cu caracter antisemit pe formulare de raportare a incidentelor și oferă date dezagregate pe fiecare tip de infracțiune de ură cu caracter antisemit;
- Dovedirea voinței politice la cel mai înalt nivel al guvernului, adoptând politici care ar impune celor responsabili cu aplicarea normelor legii să identifice și să înregistreze motivațiile de prejudecată antisemită ale infracțiunilor motivate de ură;
- Oferirea organelor de aplicare a legii a unui set de indicatori specifici (cunoscuți drept „indicatori de prejudecată”, vezi Anexa 1), care îi pot ajuta să identifice motivația de prejudecată antisemită a infracțiunilor de ură, recunoscând totodată că existența unor astfel de indicatori în sine nu demonstrează că un incident a fost o infracțiune motivată de ură;⁶⁰
- Organizarea formărilor și evenimentelor de sensibilizare pentru ofițerii organelor de aplicare a legii pentru a le consolida capacitățile de înțelegere a trăsăturilor specifice ale infracțiunilor de ură cu caracter antisemit, lucrând cu studii de caz și scenarii relevante;

58 Lista include Statele participante ale OSCE, care au prezentat informația cel puțin o dată în perioada indicată.

59 Mecanisme de colectare a datelor și monitorizare a infracțiunilor motivate de ură, *op. cit.*, nota 5.

60 *Prevenirea și răspunsul la crimele motivate de ură*, *op. cit.*, nota 11.

Recomandare:

Autoritățile trebuie să asigure formare pentru personalul organelor de aplicare a legii pentru a spori capacitățile și înțelegerea de către aceștia a infracțiunilor de ură cu caracter antisemit, modalitatea de a le înregistra și modalitatea de a răspunde la ele.

Exemplu de bune practici:

În Bulgaria și Polonia, ODIHR a implementat programul Procurorii și infracțiunile motivate de ură (PAHCT) și programul de instruirea pentru organele de aplicare a legii privind infracțiunile motivate de ură (TAHCLE). PAHCT este creat pentru a îmbunătăți abilitățile procurorilor de a recunoaște, investiga și urmări în justiție o gamă întreagă de infracțiuni motivate de ură, inclusiv acelea motivate de antisemitism. Instruirea permite participanților să-și îmbunătățească înțelegerea conceptului, contextului și impactului infracțiunii motivate de ură, să-și consolideze cunoștințele în domeniul standardelor internaționale și legislației naționale privind infracțiunile motivate de ură, și să-și îmbunătățească abilitățile de a dovedi crimele motivate de ură în instanță. TAHCLE este un program elaborat pentru a îmbunătăți abilitățile poliției de recunoaștere, înțelegere și investigare a infracțiunilor motivate de ură.

- Să găzduiască reuniuni cu accent pe colectarea datelor, adunând actorii interesați din partea autorităților și a sectorului non-guvernamental cu scopul de a îmbunătăți colectarea datelor și a asigura înțelegerea și categorizarea unitară a datelor disponibile;
- Să transmită și să disemineze rapoartele despre infracțiunile de ură cu caracter antisemit elaborate de organizațiile societății civile pentru a sensibiliza oficialii guvernamentali cu privire la modul în care antisemitismul contemporan se manifestă;
- În baza datelor colectate, să ceară studii care pot să ofere cunoaștere despre modul în care antisemitismul se manifestă;
- Să încurajeze organele legii să ia în calcul percepția victimei atunci când înregistrează și investighează infracțiunile motivate de ură, adică, dacă victima percepe fapta ca motivată de antisemitism, poliția să o înregistreze drept infracțiune motivată de ură în mod automat;⁶¹

Recomandare:

La înregistrarea infracțiunilor, organele de aplicare a legii trebuie să ia în calcul percepția victimei, recunoscând că dacă victima are percepția că o infracțiune este motivată de antisemitism, atunci, această motivație de prejudecată percepută trebuie să fie înregistrată și să facă parte din investigație.

Exemplu de bune practici:

Regatul Unit are o abordare largă în privința utilizării percepției drept bază pentru încadrarea infracțiunilor motivate de ură. Dacă vreo infracțiune este

61 *Mecanisme de colectare a datelor și monitorizare a infracțiunilor motivate de ură, op. cit., nota 5, pagina 15.*

percepută de victimă sau de oricare altă persoană drept infracțiune motivată de ură cu o motivație specifică de prejudecată, aceasta va fi înregistrată de poliție ca o posibilă infracțiune motivată de ură și va fi investigată ca atare.

- Să faciliteze raportarea infracțiunilor motivate de ură cu caracter antisemit prin punerea la dispoziție a unor mecanisme de raportare accesibile și confidențiale; și
- Să facă conștientizare și informare în comunitatea evreiască privind maniera în care incidentele pot fi raportate.

Programele ODIHR de consolidare a capacităților

Statele participante ale OSCE au acordat ODIHR sarcina să elaboreze programe pentru a-i ajuta să combată infracțiunile motivate de ură. În acest sens, ODIHR a dezvoltat programul de Instruire pentru organele de aplicare a legii privind infracțiunile motivate de ură (TAHCLE). TAHCLE a fost implementat într-un șir de țări și este individualizat să satisfacă necesitățile fiecărei țări. Acesta este disponibil tuturor Statelor membre ale OSCE, la solicitare, și are scopul să ajute forțele poliției în:

- Asigurarea investigației și urmăririi în justiție a infracțiunilor motivate de ură într-o manieră eficientă;
- Înțelegerea elementelor de bază, a contextului și a caracteristicilor speciale ale infracțiunilor motivate de ură;
- Solidificarea cunoașterii legislației interne cu privire la infracțiunile motivate de ură;
- Contribuirea la prevenirea infracționalității;
- Încurajarea cooperării publicului cu poliția, precum și respectului pentru forțele polițienești;
- Stabilirea unor legături constructive cu grupurile marginalizate sau amenințate ale societății; și
- Asigurarea că practicile polițienești servesc pentru a proteja și promova drepturile omului și nediscriminarea.⁶²

⁶² TAHCLE, *op. cit.*, nota 10.

8. Furnizarea de argumente privind nevoile de securitate ale comunităților evreiești lucrând împreună cu acestea la colectarea datelor despre infracțiunile motivate de ură

Politica bazată pe dovezi

Datele precise și de încredere sunt esențiale pentru acțiune eficientă împotriva infracțiunilor motivate de ură. Mecanismele clare de înregistrare și asamblare a datelor permit organelor de aplicare a legii să adune informații despre tiparele locale ale infracțiunilor motivate de ură, să ofere asistență în alocarea resurselor și să sprijine într-un mod mai eficient investigarea anumitor spețe. Factorii de decizie pot, apoi, să se bazeze pe această informație pentru a lua decizii justificate și a comunica cu comunitățile afectate, precum și cu publicul larg, despre scara infracțiunilor motivate de ură și reacția instituțională la acestea.⁶³

Colectarea datelor privind infracțiunile de ură cu caracter antisemit este o modalitate esențială pentru ca autoritățile să evalueze provocările legate de antisemitism și să adune dovezi privind nevoile de securitate ale comunităților evreiești. Lipsa colectării acestor date ar putea fi percepută drept minimalizarea problemei sau negarea existenței ei.

Recomandare:

Datele privind infracțiunile motivate de ură cu caracter antisemit trebuie colectate pentru a permite autorităților să facă o evaluare mai exactă a nevoilor de securitate ale comunităților evreiești și să aloce resurse mai eficient.

Exemplu de bune practici:

În Suedia, datele privind infracțiunile motivate de ură sunt, inițial, înregistrate de mecanismele ordinare de înregistrare ale poliției. În sistemul digital de înregistrare a infracțiunilor poliția pregătește un raport scris despre toate incidentele unde acestea pot fi marcate drept fapte suspectate de a fi motivate de ură. Incidentele înregistrate pot include plângeri ale victimei care a raportat la poliție, sesizări online, apeluri telefonice anonime sau raportări ale poliției de la locul comiterii infracțiunii.

După ce rapoartele privind infracțiunile sunt introduse în sistem, Consiliul Național pentru Prevenirea Infracționalității din Suedia folosește căutarea în baza unui cuvânt cheie (de exemplu, „sinagogă”) în partea narativă a rapoartelor poliției cu privire la unele categorii specifice de infracțiuni pentru a identifica posibilele cazuri de infracțiuni motivate de ură pentru a fi incluse în cifrele oficiale. Această metodă poate să ofere informații care pot fi analizate pentru a înțelege tipurile de infracțiuni care se comit și motivele de prejudecată conexelor lor.

63 *Mecanisme de colectare a datelor și monitorizare a infracțiunilor motivate de ură, op. cit., nota 5.*

În multe State participante ale OSCE organizațiile societății civile au căpătat expertiză semnificativă în domeniul colectării datelor cu privire la infracțiunile motivate de ură. În timp ce datele oficiale din unele țări sugerează că infracțiunile de ură cu caracter antisemit nu sunt o problemă, datele societății civile indică că acestea sunt o realitate ce nu poate fi negată.

În unele țări, instituțiile guvernamentale colaborează cu comunitățile evreiești în domeniul schimbului de informații, verificării și colectării datelor privind infracțiunile de ură cu caracter antisemit, având o definiție comună a infracțiunii motivată de ură. Dacă poliția și organizațiile comunității fac schimb de informații, acestea, de regulă, sunt anonimizate pentru a asigura protecția datelor cu caracter personal.

Schimbul de date guvernamentale și non-guvernamentale nu numai că contribuie la acuratețea informației și conturează un tablou mai complet, dar abordează și subiectul sub-raportării și sub-înregistrării. Schimbul de date este chiar mai eficient dacă colaborarea între autorități și actorii non-guvernamentali este oficializată prin memoranduri sau protocoale. Colaborarea între autorități și experții non-guvernamentali poate eficientiza utilizarea datelor colectate pentru a analiza tendințele și a elabora politici. De asemenea, diseminarea de date ajută la consolidarea încrederii comunităților în autorități.

Recomandare:

Agențiile guvernamentale pot coopera cu societatea civilă, inclusiv cu organizațiile evreiești, în privința schimbului de informații, verificarea și colectarea datelor privind infracțiunile de ură cu caracter antisemit, pentru a dezvolta statistici mai precise și a evita sub-raportarea și sub-înregistrarea acestora.

Exemplu de bune practici:

Serviciul de Securitate a Comunității Evreiești (SPCJ) din Franța colaborează strâns cu Unitatea pentru Victime a Ministerului de Interne pentru a verifica lunar cazurile specifice, în vederea monitorizării detaliate și de încredere.

Rapoartele anuale ale SPCJ prezintă o listă a actelor cu caracter antisemit care au fost raportate poliției și SPCJ, care apoi sunt confruntate cu rapoartele diferitelor secții de poliție și „armonizate” la Ministerul de Interne.

Colaborarea cu organizațiile comunității evreiești la colectarea datelor mai poate ajuta la următoarele:

- Abordarea nivelului redus de raportare, pentru că reprezentanții comunității evreiești joacă un rol important în încurajarea membrilor săi să folosească mecanismele de sesizare a poliției prin mijloace online, la telefon sau printr-o parte terță. Ei mai pot fi intermediari între victime și autorități; și
- La înțelegerea de către oficialii guvernului a contextul în care se comit infracțiunile motivate de ură și impactul pe care-l au acestea asupra comunităților evreiești. Audierea relatărilor din primă sursă despre gama de incidente înregistrate de comunitățile

evreiești poate îmbunătăți înțelegerea de către autorități a răspândirii antisemitismului, și, astfel, contribuie la îmbunătățirea reacției guvernului la problemă.

9. Liniștirea comunității în cazul unui atac

Fiecare atac cu caracter antisemit trebuie recunoscut și condamnat de către autorități și societatea civilă, indiferent de natura sau gravitatea infracțiunii. Chiar și infracțiunile ușoare pot escalada ușor dacă nu sunt tratate cu seriozitate. Manifestările antisemite în discursurile publice pot, de asemenea, cauza neliniște și îngrijorare în comunitățile evreiești dacă ele nu sunt condamnate și combătute prompt.

Impactul unui atac cu caracter antisemit este și mai puternic dacă autoritățile nu au un răspuns adecvat. Pe de altă parte, declarațiile făcute de persoane oficiale pot avea o influență puternică asupra nivelului de încredere a comunității. Pentru a se asigura că răspunsul pe termen lung este potrivit, oficialii guvernului trebuie să se coordoneze și să se consulte cu conducerea comunității.

Pentru a reinstala siguranța în comunitatea evreiască după un atac, oficialii guvernului și reprezentanții politici ar putea:

- Emite o declarație de presă sau pentru rețelele de socializare, în care să condamne atacul cu caracter antisemit;
- Viziteze comunitatea evreiască după atac pentru a participa la o slujbă sau la o ceremonie de comemorare;
- Ordoneze protecție sporită și patrulare ale poliției pentru a transmite un mesaj de siguranță comunității, ca urmare a unui atac; și
- Intra în legătură cu comunitatea evreiască pentru a-i consulta privind tipurile de măsuri care ar putea fi luate pentru a urmări și preveni atacurile viitoare. Autoritățile trebuie să consulte nu doar liderii, ci și alți reprezentanți ai comunității, asigurându-se că femeile și tinerii sunt în rândul celor consultați.

De asemenea, societatea civilă joacă un rol în gestionarea impactului incidentelor majore, inclusiv în colaborare cu parlamentarii și ceilalți oficialii ai statului. Afirmarea în mod public și deschis a solidarității civice cu comunitățile evreiești, recunoașterea impactului pe care-l au atacurile cu caracter antisemit asupra comunităților și arătarea unei totale lipse de toleranță față de toate manifestările antisemitismului, s-au dovedit a fi strategii eficiente în câteva țări.

Recomandare:

Societatea civilă poate juca un rol important în liniștirea comunității evreiești după un atac, inclusiv în cooperare cu parlamentarii și oficialii guvernului, precum și alte comunități, demonstrând în mod public solidaritate și arătând zero toleranță față de antisemitism.

Exemple de bune practici:

După ce Marele Rabin din Franța a îndemnat evreii să poarte kippa (tichie tradițională) cu scopul de a arăta unitatea împotriva antisemitismului, un ziar italian a distribuit kippa cu ediția sa cotidiană de Ziua Internațională de Comemorare a Holocaustului, ca semn de solidaritate cu comunitățile evreiești din Europa în fața antisemitismului în creștere.

În Statele Unite, în martie 2017, coaliția Leadership Conference on Civic and Human Rights împreună cu alte 155 de grupuri pentru drepturile civile și umane au emis o scrisoare deschisă, cerând Executivului american să răspundă mai rapid și mai ferm la incidentele motivate de ură, ca reacție la creșterea alarmantă a relatărilor și raportărilor actelor de violență și intimidări motivate de ură. Declarația se referea la incidente multiple, cum ar fi împușcarea unui indian american hindu; incendierea a patru moschei; numeroase amenințări cu bombă împotriva centrelor comunitare evreiești, sinagogilor și oficiilor ADL din toată țara; împușcarea unui american de religie sikhismă în fața casei sale; atacarea unui bărbat latino și a unei femei hispanice din cauza etniei lor; și omorul a șapte femei transgender de culoare. Declarația spunea că nimeni nu trebuie să se confrunte cu acte de violență sau intimidare din cauza rasei, etniei, religiei, orientării sexuale, a genului, identității de gen, dizabilității sau originii naționale a lor.

Publicul larg ar putea ajuta la recăpătarea liniștii în comunitățile evreiești ca urmare a unor atacuri, recunoscând natura antisemită a incidentului și trimițând un semnal puternic de sprijin pentru diversitatea religioasă și culturală. Membrii publicului își pot demonstra angajamentul de a depune eforturi pentru o societate în care evreii se simt în siguranță să-și asume în public religia, identitatea și legătura cu Israelul.

10. Acordarea sprijinului victimelor atacurilor cu caracter antisemit

Standardele minime ale Uniunii Europene privind drepturile, sprijinul și protecția victimelor infracțiunilor

Victimele infracțiunilor trebuie recunoscute și tratate într-o manieră respectuoasă, cu empatie și profesionalism, fără discriminare de orice fel și în baza oricăror motive, cum ar fi rasa, culoarea, originea etnică sau socială, trăsăturile genetice, limba, religia sau credința, opiniile politice sau orice alte opinii, apartenența la orice minoritate națională, proprietatea, nașterea, dizabilitatea, vârsta, genul, expresia genului, orientarea sexuală, statutul de reședință sau sănătatea. În toate contactele cu o autoritate competentă care operează în contextul procedurilor penale și cu orice serviciu care intră în contact cu victimele, cum ar fi serviciile de sprijin pentru victime sau de justiție restaurativă, se va lua în calcul situația personală și nevoile imediate ale victimei, vârsta, genul, posibila dizabilitate și maturitatea victimelor infracțiunii, respectând pe deplin, totodată, integritatea lor fizică, mentală și morală. Victimele infracțiunii trebuie protejate de transformarea secundară și repetată în victimă, de intimidare și de răzbunare. Ele trebuie să primească sprijin corespunzător pentru a face posibilă recuperarea și trebuie să li se asigure acces neîngrădit la justiție.⁶⁴

Agențiile guvernamentale pot oferi ajutor important comunităților evreiești în minimalizarea daunelor după un eveniment traumatizant și în asistența oferită acestora pentru recăpătarea vieții lor normale după un atac.

Pentru a îmbunătăți sprijinul pe care-l oferă victimelor atacurilor cu caracter antisemit, autoritățile pot să:

- Lucreze cu instituțiile naționale pentru drepturile omului, mediul academic, ONG-uri și organizații internaționale în scopul efectuării de studii care să ajute la clarificarea nevoilor victimelor atacurilor cu caracter antisemit;
- Consulte comunitățile evreiești și organizațiile relevante de sprijin pentru victime în vederea elaborării de strategii eficiente de sprijinire a victimelor;
- Asigure că organele de aplicare a legii sunt pregătite ca să înțeleagă structura comunităților evreiești și responsabilitățile membrilor acestora;
- Adopte abordări nuanțate după fiecare incident (uneori serviciile sociale de sprijin psihologic ar putea fi suficiente și implicarea organelor de aplicare a legii s-ar putea să nu fie necesară); și
- Asigure că persoanele care oferă sprijin victimelor sunt instruite în ceea ce ține de caracteristicile specifice ale comunității evreiești.

64 Directiva Parlamentului UE, *op. cit.*, nota 47.

În calitate de cei ce răspund primii la infracțiunile de ură cu caracter antisemit, ofițerii organelor de aplicare a legii trebuie să fie conștienți de practicile religioase și nevoile victimei. Cunoașterea și conștientizarea practicilor religioase evreiești și a sărbătorilor și tradițiilor evreiești ar putea fi importante atunci când se interviează victimele și martorii, se înregistrează dovezile și se efectuează alte sarcini polițienești.

Dificultăți practice legate de aspectele activității polițienești în perioada Șabatului

Șabatul, care se mai numește *Shabat* (ebraică) sau *Shabos* (idiș), este unul din cele mai importante aspecte ale credinței evreiești. De la apus vinerea până la apus sâmbăta, evreii trebuie să se abțină de la „munci” în timpul Șabat, în cinstirea faptului că Dumnezeu s-a odihnit în a șaptea zi de creare. De Șabat, evreii, în mod tradițional, merg la slujbele de la sinagogă împreună cu familia și sărbătoresc ziua în compania familiei și a prietenilor la o masă de specifică sărbătorii.

Infracțiunile care nu solicită urgența nu vor fi, de regulă, raportate, decât după Șabat sau după încheierea serbării, pentru că evreii ortodocși nu vor dori să scrie declarații sau să-și semneze numele și nu vor folosi telefonul.⁶⁵

65 Vezi Anexa 4.

Anexe

Anexa 1

Privire generală asupra indicatorilor de prejudecată

Infracțiunile de ură cu caracter antisemit sunt infracțiuni de ură motivate de prejudecăți față de evrei. „Motivația de prejudecată cu caracter antisemit” înseamnă că agresorul a ales ținta infracțiunii în baza unei percepții subiective că el, ea sau ceva (obiect, proprietate, etc.) este evreiesc sau asociat cu evreii. Ținta poate fi o persoană sau un bun care este asociat, corect sau fals, cu evreii. O victimă nu trebuie să fie neapărat de origine evreiască pentru a fi subiectul unei infracțiuni de ură cu caracter antisemit. Aceasta include ținte care au legătură cu Israelul, istoria evreilor și Holocaustul.

Indicatorii de prejudecată sunt una sau mai multe fapte care sugerează că o infracțiune ar fi putut fi comisă cu o motivație de prejudecată. Aceștia prevăd niște criterii obiective după care se poate evalua probabilul motiv, însă care nu neapărat demonstrează că acțiunile făptașului au fost motivate de prejudecată.

Indicatorii de prejudecată sunt utili pentru ofițerii de poliție, procurori și ONG-uri ca să evalueze dacă o infracțiune raportată ar putea fi o infracțiune motivată de ură. Scopul lor este de a declanșa procesul de identificare a dovezilor prin chestionarea cu abilitate sau prin investigații minuțioase. Un indicator de prejudecată ar putea fi, însă nu neapărat trebuie să fie, dovadă în sala de judecată.

Mai jos urmează o listă neexhaustivă a indicatorilor de prejudecată pentru infracțiunile motivate de ură cu caracter antisemit.

Percepția victimei/martorului/expertului

Dacă o victimă sau martor percepe infracțiunea ca fiind motivată de antisemitism, atunci aceasta trebuie investigată ca atare. De asemenea, o parte terță, cum ar fi o organizație a societății civile sau a comunității evreiești care înregistrează incidentele antisemite, sau un expert independent ar putea fi capabil să identifice o motivație de prejudecată, care nu a fost evidentă victimei sau martorului.

Comentarii, declarații scrise, gesturi sau desene de tip graffiti

Făptașii infracțiunilor motivate de ură deseori își exprimă prejudecățile înainte, în timpul sau după act. *Dovada crucială în majoritatea infracțiunilor motivate de ură constă în cuvintele sau simbolurile folosite de făptași.* Aceia care comit infracțiuni motivate de

ură, în general, vor să transmită un mesaj victimelor, comunităților din care fac parte victimele și societății în ansamblu. Aceste mesaje, de la insulte strigate până la inscripții de tip graffiti, sunt dovezi solide ale motivațiilor de prejudecată. Următoarele întrebări pot ajuta la determinarea motivației de prejudecată cu caracter antisemit în comiterea infracțiunii:

- A făcut suspectul comentarii sau afirmații în scris cu privire la evrei, Israel și Holocaust, la apartenența victimei sau la presupusa apartenență a acesteia la comunitatea evreiască sau despre naționalitatea israeliană, fie ea reală sau presupusă, a victimei? *În acest sens, este important de a aminti că afirmațiile sau sloganele scrise cu caracter antisemit ar putea să fie prezentate pur și simplu ca critică față de Israel sau critici anti-sioniste. Mai mult, este important de a menționa că antisemitismul poate fi exprimat prin coduri și în modalități camuflate. De exemplu, referințele la „Khaibar” evocă istoria evreilor din Khaibar, care au fost masacrați în peninsula arabă cu 1400 de ani în urmă și „88” este un cod numeric folosit de mișcările neo-naziste și rasiste pentru „Heil Hitler” („Trăiască Hitler”).*
- Au fost lăsate la locul producerii incidentului desene, graffiti, benzi desenate sau lucrări de artă, care reprezintă și demonizează evreii? Au fost lăsate la locul faptei simboluri care aparțin trecutului fascist sau însemne care pot fi considerate simboluri ale urii în contextul unei anumite țări? *Este important de a lua aminte că nu fiecare incident unde este desenată o zvastică constituie în mod automat un incident cu caracter antisemit. Zvastica a mai fost, de asemenea, folosită în contextul infracțiunilor de ură care erau motivate de alte prejudecăți, însă aceasta este deseori utilizată ca indicator al antisemitismului.*
- Dacă ținta a fost un loc cu semnificație religioasă sau culturală sau a fost lăsat la locul faptei vreun obiect ofensator pentru evrei (cum ar fi carne de porc sau sânge)?
- A fost lăsat la locul faptei sau desenat pe perete vreun simbol evreiesc, cum ar fi Steaua lui David?

Contextul infracțiunii

Diferențele de ordin religios sau de oricare alt fel, între făptaș și victimă, nu este în sine un indicator de prejudecată. Cu toate acestea, întrebările de mai jos pot ajuta la clarificarea contextului infracțiunii și pot oferi sugestii despre posibilitatea ca antisemitismul să fie un motiv în producerea infracțiunii.

- Sprijină făptașul vreun grup care se cunoaște a fi ostil evreilor? Sugerează dovezile disponibile că făptașul crede că conflictul între Israel și palestinieni legitimează atacurile asupra evreilor?
- Sunt evreii depășiți cu mult din punct de vedere numeric de membrii unui alt grup în zona în care s-a produs incidentul?

- Era victima vizibil identificabilă drept evreu, de exemplu, prin purtarea unei *kippe*, a unui colier cu Steaua lui David sau unui tricou de fotbal aparținând unei echipe evreiești, sau unei echipe care este percepută a fi o echipă evreiască?
- A fost infracțiunea îndreptată către o persoană care s-a pronunțat în mod vizibil pentru drepturile comunității evreiești?
- A fost victima implicată în activități organizate de comunitatea evreiască, de o organizație afiliată cu comunitatea evreiască sau de o organizație care putea fi percepută ca având legături cu Israelul sau comunitatea evreiască la momentul incidentului?

Grupări organizate care propagă ura⁶⁶

În timp ce nu toate infracțiunile motivate de ură sunt comise de grupări organizate, membrii sau asociații unor astfel de grupări sunt deseori implicați în comiterea acestor infracțiuni. Răspunsurile afirmative la următoarele întrebări ar fi indicatori de prejudecată:

- Au fost lăsate la locul faptei obiecte sau articole care sugerează că infracțiunea a fost făcută de neo-naziști, alte organizații naționaliste extremiste sau o organizație teroristă internațională?
- A demonstrat făptașul vreun sprijin pentru, sau a scuzat în mod deschis, acțiunea sau misiunea vreunei organizații teroriste care a țintit evreii?
- Au reflectat acțiunile agresorului acțiunile teroriștilor care țintesc comunitățile evreiești?
- A exprimat făptașul, pe rețelele de socializare, sprijin pentru vreun grup cu caracter antisemit?
- Există dovezi că un astfel de grup este activ în zonă (de exemplu, prin prezența posterelor cu caracter antisemit, graffiti-uri sau foi pliante)?
- A folosit făptașul comportamente asociate cu calitatea de membru într-o organizație care propagă ura cum ar fi folosirea salutarilor naziste sau a altor gesturi asociate cu mișcările de extremă dreapta care au caracter antisemit sau să facă declarații care neagă sau trivializează Holocaustul?
- Avea făptașul îmbrăcăminte, tatuaje sau alte însemne care îl asociază cu un grup extremist sau care propagă ură?
- A lansat recent în public vreun grup neo-nazist sau dintre acelea care propagă ura, amenințări la adresa comunității evreiești, de exemplu pe rețelele de socializare?

66 De exemplu, Baza de date ADL privind simbolurile de ură oferă o privire generală asupra multor simboluri folosite de grupurile motivate de ură, preponderent în Statele Unite „Hate on Display Hate Symbols Database” [„Ura expusă” – baza de date a simbolurilor urii”], adl.org, <<https://www.adl.org/education/references/hate-symbols>>.

Locul și momentul

Locul și timpul comiterii unei infracțiuni poate, de asemenea, fi un indicator al prejudecății cu caracter antisemit. Răspunsurile la următoarele întrebări ar putea scoate la lumină indicatorii de prejudecată:

- Incidentul s-a întâmplat în contextul escaladării conflictului din Orientul Mijlociu în care este implicat Israelul?
- Incidentul s-a produs la o dată cu o anumită semnificație? Cum ar fi:
 - ♦ Sărbătorile religioase (Yom Kippur, Roș Hașana, Pesach, etc.);
 - ♦ Zilele de Comemorare a Holocaustului, cum ar fi 27 ianuarie, 19 aprilie sau 9 noiembrie, sau comemorarea unui pogrom sau eveniment de semnificație cu privire la istoria locală și națională a Holocaustului; și
 - ♦ O zi cu semnificație pentru naționaliști pe care extremiștii și grupările de extremă dreapta le-ar putea folosi pentru a organiza întruniri și marșuri.
- Incidentul s-a întâmplat într-o zi cu semnificație pentru neo-naziști? Acestea ar putea include:
 - ♦ 12 ianuarie: nașterea lui Alfred Ernst Rosenberg și a lui Hermann Göring;
 - ♦ 30 ianuarie: Adolf Hitler a fost numit cancelarul Germaniei;
 - ♦ 13 februarie: bombardarea orașului Dresda;
 - ♦ 20 aprilie: nașterea lui Adolf Hitler;
 - ♦ 30 aprilie: moartea lui Adolf Hitler;
 - ♦ 6 iunie: Ziua Z (Debarcarea din Normandia) se folosește de unele grupări neo-naziste pentru a-și reînnoi loialitatea față de nazism;
 - ♦ 21 iunie: solstițiul de vară este sărbătorit de multe grupări neo-naziste cu focuri de solstițiu;
 - ♦ 22 iunie: declanșarea Operațiunii Barbarossa, invazia de către naziști a Uniunii Sovietice în timpul celui de-al doilea Război Mondial;
 - ♦ 29 iulie: Hitler s-a proclamat liderul Partidului Muncitoresc Național-Socialist German;
 - ♦ 17 august: Moartea lui Rudolf Hess;
 - ♦ 15 octombrie: Moartea lui Hermann Göring;
 - ♦ 9 noiembrie: Ziua „Puciului de la Berărie” a fost declarată sărbătoare în Germania Nazistă și dedicată celor 16 naziști care nu au supraviețuit încercării eșuate de lovitură de stat a lui Adolf Hitler pentru a prelua puterea la Munich la 8 și 9

noiembrie 1923. Data de 9 noiembrie este și marcarea pogromului din 1938 (Noaptea de Cristal).

- Incidentul s-a întâmplat într-o zi cu semnificație în raport cu conflictul din Orientul Mijlociu?
- Incidentul s-a întâmplat în contextul dezbatelor publice în curs privind un subiect ce ține de comunitatea evreiască - de exemplu, circumcizia sau restituirea de bunuri?
- Incidentul s-a întâmplat în ajunul Șabatului, adică vineri seara?
- Victima era în interiorul sau în apropierea unei sinagogi, a unei școli evreiești, a unui cimitir evreiesc sau a unei clădiri a comunității evreiești când s-a produs incidentul?
- Victima a fost atacată în apropierea unui loc asociat cu evreii, cum ar fi un muzeu evreiesc, un restaurant evreiesc, ambasada Israelului sau zona unde are loc un eveniment cultural evreiesc?
- Au fost vandalizate bunuri de importanță religioasă sau culturală pentru evrei, cum ar fi o Menorah?
- A ținut făptașul numai evrei?

Tiparul și frecvența infracțiunilor sau incidentelor anterioare

Infracțiunile motivate de ură, uneori, nu sunt evenimente unice, ci fac parte dintr-un șablon mai larg. În căutarea indicatorilor de prejudecată este relevant să întrebați:

- Au mai avut loc în aceeași zonă și alte incidente cu caracter antisemit?
- A avut loc recent vreo escaladare a incidentelor cu caracter antisemit, începând cu hărțuirea și activitatea la limita încălcării legii până la comportamente penale grave, cum ar fi vandalismul sau agresiunea?
- Victima, comunitatea sau organizația victimei au fost recent amenințate sau expuse altor forme de intimidare, cum ar fi apeluri telefonice sau mail-uri?

Natura violenței

Deoarece infracțiunile motivate de ură tind să fie infracțiuni care își propun să transmită un mesaj, gradul de violență, daunele și brutalitatea tind să fie grave. Următoarele întrebări ar putea scoate la lumină indicatorii de prejudecată:

- Se poate stabili un *modus operandi* al infracțiunii tipic pentru o grupare organizată motivată de ură sau o organizație teroristă?
- Ar putea acțiunea să fi fost inspirată de, sau să caute să repete, vreo infracțiune gravă cu caracter antisemit?
- Incidentul a implicat violență extremă sau tratament degradant neprovocat?
- Incidentul a fost înfăptuit în public sau într-un fel ca să fie făcut public, cum ar fi înregistrarea și postarea lui pe internet?

Anexa 2

Studiile de caz

Următoarele studii de caz pot fi folosite în contexte de consolidare a capacității pentru a exersa lucrul cu indicatorii de prejudecată.

Următoarele întrebări ar trebui puse la prezentarea studiilor de caz:

- Ce întrebări ați pune dacă ar trebui să investigați acest incident?
- Ce cercetări ați face?

1. Jaf și viol

Studiul de caz 1

La 10 decembrie 2014, într-o suburbie a unei capitale cu o comunitate evreiască mare, trei bărbați mascați au pătruns în apartamentul unei tinere familii evreiești. Bărbatul a fost legat, tânăra a fost violată, iar apartamentul a fost jefuit. Atacatorii au cerut bani, carduri de credit și bijuterii, în tot răstimpul făcând remarci cum ar fi „voi, evreii, aveți bani” și „voi, evreii, păstrați banii acasă, nu la bancă”.

Atacatorii au fost arestați și două zile mai târziu le-au fost înaintate acuzații. La scurt timp după aceea, Ministrul de Interne de atunci a făcut o declarație publică, deplângând atacul și declarând că „conexiunea antisemită pare a fi dovedită”. A mai adăugat că investigația inițială a indicat că atacatorii și-au ales țintele „în baza ideii că fiind evreu înseamnă că ai bani”.

2. Incidente care țintesc un activist care promovează cultura evreiască

Studiul de caz 2

Un director al unei instituții culturale, care pune accent pe problemele patrimoniului cultural și, în special, trecutul evreiesc al orașului în cauză, deși nu este evreu, a fost ținta discursurilor antisemite și violenței ani în șir. În incidente separate, pietre desenate cu zvastici au fost aruncate în ferestrele lui, a fost chemat echipajul de dezamorsare a explozibililor pentru a dezamorsa un dispozitiv explozibil lăsat lângă casa lui și ani la rând, prin oraș, erau afișate postere cu fața lui, cu simboluri evreiești și amenințări cu caracter antisemit.

În toate cazurile, făptașii nu au fost niciodată identificați și urmăriți în justiție, iar procedurile penale au fost sistate.

3. Insultele cu caracter antisemit

Studiul de caz 3

În 2012, în capitală au avut loc mai multe incidente precum insulte și prejudecăți cu caracter antisemit îndreptate împotriva comunității evreiești. Un fost mare rabin a fost insultat în public de un bărbat care i-a spus „Urâsc toți evreii”. Într-un alt incident, un bărbat a strigat în repetate rânduri remarci cu caracter antisemit prin ușa unei case evreiești de rugăciuni din sudul orașului. La 5 octombrie 2012, același bărbat s-a întors la casa de rugăciuni, l-a lovit pe un evreu cu piciorul în piept, apoi l-a lovit în cap și a strigat „veți muri, evrei infecti”.

Atacatorul a fost arestat, judecat în baza unor proceduri accelerate fiind acuzat de violență împotriva unui membru al comunității în baza unor motivații de prejudecată, precum și cauzarea de leziuni corporale ușoare. Acesta a fost condamnat la privațiune de libertate pentru doi ani.

4. Pângărirea unui cimitir evreiesc

Studiul de caz 4

În 2014, un cimitir evreiesc la periferia unui oraș mic, fără populație evreiască, a fost vandalizat cu desene de tip graffiti cu caracter antisemit. Slogane precum „Evrei jegoși”, „Holocaustul nu a avut loc, dar va avea” și „Holominciuni” au fost pictate cu spray pe pietrele funerare.

Făptașii au ales în mod premeditat un cimitir abandonat și lipsit de supraveghere. Sloganele făcute cu spray erau intens folosite pe pagini de internet cu caracter antisemit și negaționist.

Atât autoritățile locale, cât și cele naționale, au condamnat incidentul. Poliția a înregistrat incidentul ca o infracțiune de ură cu caracter antisemit, însă făptașii nu au putut fi identificați și urmăriți în justiție.

5. Atac asupra unui Memorial al Holocaustului

Studiul de caz 5

Un Monument de Comemorare a Holocaustului a fost supus la numeroase atacuri pe parcursul anilor.

În 2015, cu ocazia primei nopți de Roș Hașana (Anul Nou evreiesc), persoane necunoscute au pus cauciucuri în jurul monumentului, au turnat substanțe inflamabile pe acestea și le-au incendiat. Incidentul a constituit cel de-al șaselea atac împotriva respectivului loc în 2015.

Făptașii nu au fost localizați.

6. Atac cu arma la Centrul Evreiesc Comunitar

Studiul de caz 6

În 2014, cu ocazia ajunului Paștelui Evreiesc, un fost lider al unei organizații rasiste a comis două atacuri armate la Centrul Evreiesc Comunitar și la centrul evreiesc de pensionari.

În aceste atacuri au fost omorâte în total 3 persoane. Cele trei persoane nu erau evrei.

Asasinul a fost arestat după atac, judecat și condamnat pentru omor, tentativă de omor și atac cu folosirea armelor de foc. În timpul procesului, atacatorul a declarat că a tras în victimele sale pentru că a vrut să omoare evrei înainte să moară el.

Anexa 3

Rezumat

Sunt	Ce pot face ca să contribuie la soluționarea problemei?	Cu cine pot să lucrez pentru a aborda problema?	Cum pot folosi această publicație?
Parlamentar	<p>Să adopt legislație specifică, adaptată, pentru a gestiona infracțiunile de ură, prevăzând pedepse eficiente, care iau în considerare gravitatea infracțiunilor motivate de prejudecată.</p> <p>Să solicit o analiză juridică din partea ODHR privind reglementările sau legile care se referă la infracțiunile motivate de ură.</p> <p>Să inițiez o interpelare parlamentară și să analizez dacă și alte lucruri trebuie făcute pentru a soluționa nevoile de securitate ale comunităților evreiești.</p> <p>Să intru în contact cu comunitatea evreiască din circumscripția mea ca să aflu care sunt preocupările lor.</p> <p>Să folosesc orice oportunitate pentru a condamna și respinge manifestările antisemitismului: online și offline, violente și non-violente și să caut opinii ale experților în identificarea expresiilor codificate ale antisemitismului.</p>	<p>Să-mi unesc forțele cu alți parlamentari din propriul partid și din alte partide.</p> <p>Să aflu mai multe despre activitatea organelor parlamentare internaționale în privința antisemitismului.</p> <p>Să lucrez în strânsă colaborare cu activiștii societății civile și liderii religioși din comunitatea mea pentru a construi o coaliție împotriva antisemitismului.</p>	<p>Să mă familiarizez cu reglementările internaționale care se aplică în abordarea problemei.</p> <p>Să verific dacă există vreo modalitate de a iniția, sprijini și a mă implica în una din inițiativele practice care sunt incluse în listă.</p> <p>Să învăț despre caracteristicile infracțiunilor motivate de ură antisemită pentru a-mi consolida propriul răspuns la antisemitism.</p>

Sunt	Ce pot face ca să contribuie la soluționarea problemei?	Cu cine pot să lucrez pentru a aborda problema?	Cum pot folosi această publicație?
<p>Funcționar public</p>	<p>Să inițiez elaborarea unui program de perfecționare privind infracțiunile motivate de ură cu caracter antisemit pentru funcționarii publici, în special pentru aceia care supraveghează și modelează pregătirea celor ce activează în domeniul justiției penale.</p> <p>În funcție de rolul și mandatul meu, să inițiez o campanie de sensibilizare în privința necesității de a combate antisemitismul.</p> <p>Afaceri Interne/Justiție: să aflu cum stau lucrurile în țară în privința colectării datelor despre infracțiunile motivate de ură cu caracter antisemit și să soluționez lipsurile, dacă acestea există.</p> <p>Afaceri interne/Justiție: să evaluez și să analizez dacă există mecanisme, politici și măsuri pentru a gestiona nevoile de securitate ale comunităților evreiești și să ofer protecție locațiilor evreiești.</p>	<p>Să mă informez de la experții din mediul academic și institutele de cercetare, precum și de la organizațiile societății civile cu experiență în desfășurarea de astfel de programe de instruire.</p> <p>Să colaborez cu autoritățile locale, organizațiile societății civile și partenerii media.</p> <p>Să iau legătura cu comunitățile evreiești și organizațiile societății civile pentru a afla mai multe despre raportarea de către ei a infracțiunilor de ură cu caracter antisemit.</p> <p>Să iau legătură cu comunitatea evreiască și cu organul său de securitate.</p>	<p>Să mă familiarizez cu gama de atacuri cu caracter antisemit în regiunea OSCE și cu contextele care formează fundalul acestor atacuri.</p> <p>Să înțeleg de ce sensibilizarea în privința acestui subiect este atât de importantă.</p> <p>Să accesez resursele și ideile relevante în privința semnificației colectării datelor privind infracțiunile motivate de ură.</p> <p>Să analizez sugestiile practice privind oportunitatea și modul în care oficialii guvernului pot coopera cu comunitățile evreiești în probleme legate de securitate.</p>

Sunt	Ce pot face ca să contribui la soluționarea problemei?	Cu cine pot să lucrez pentru a aborda problema?	Cum pot folosi această publicație?
<p>Ofițer de aplicare a legii</p>	<p>Să evaluez dacă o infracțiune pe care o înregistrez și o investighez ar putea fi motivată de prejudecată.</p> <p>Să programez o întâlnire cu comunitatea evreiască locală pentru a stabili contacte și a vedea care sunt preocupările lor de securitate și cum lucrează comunitatea.</p> <p>Să-mi consolidez capacitățile pentru a înțelege și răspunde la infracțiunile de ură cu caracter antisemit.</p> <p>Să evaluez modul în care pot să cooperez cu comunitatea evreiască pentru a colecta date cu privire la infracțiunile motivate de ură cu caracter antisemit.</p> <p>Să coordonez procedurile de comunicare în situații de urgență cu comunitatea evreiască.</p>	<p>Să întreb victima și orice martor cu privire la perspectiva lor.</p> <p>Să-mi unesc forțele cu unii dintre colegii mei pentru a planifica aceste întâlniri.</p> <p>Să cer superiorului meu să particip într-un program de instruire cum ar fi TAHCLE și PACTH.</p> <p>Să discut cu supervizorii mei în privința posibilității implementării la nivel național.</p> <p>Să cer stabilirea unei persoane de contact la serviciul de securitate al comunității evreiești.</p>	<p>Să verific trecerea în revistă a indicatorilor de prejudecată, din Anexa 1 și să văd dacă mă ajută în stabilirea motivației de prejudecată.</p> <p>Să aflu mai multe despre modul în care organele de aplicare a legii pot să colaboreze cu comunitatea evreiască în subiecte de securitate.</p> <p>Să consult lista de resurse și programe de instruire care se oferă, cum ar fi programul ODIHR: TAHCLE și ghidul Ten Best Steps to Data Collection [Cei mai buni zece pași pentru colectarea datelor].</p> <p>Să analizez bunele practici ale diferitelor state membre ale OSCE.</p>

Sunt	Ce pot face ca să contribuie la soluționarea problemei?	Cu cine pot să lucrez pentru a aborda problema?	Cum pot folosi această publicație?
Reprezentant al comunității evreiești	<p>Să încep monitorizarea infracțiunilor motivate de ură cu caracter antisemit și să încurajez membrii comunității mele să le raporteze.</p> <p>Să formez coaliții largi de organizații, din domeniul drepturilor omului, pentru a aborda antisemitismul și aspecte ce țin de sporirea toleranței și nediscriminarea.</p> <p>Să organizez o zi a porților deschise la comunitatea evreiască și să invit oficiali guvernamentali implicați și activiști ai societății civile ca să cunoască comunitatea.</p> <p>Să fac pledoarie pe lângă autorități ca să urmeze și să implementeze obligațiile internaționale asumate.</p> <p>Să mobilizez instituțiile culturale și educaționale, precum și mass-media, la popularizarea rapoartelor și preocupărilor legate de antisemitism.</p>	<p>Să iau legătură cu organizațiile societății civile internaționale care au competențe în domeniu.</p> <p>Să iau legătura cu alte comunități religioase, organizații culturale și grupuri ale societății civile pentru a câștiga sprijinul lor pentru această idee.</p> <p>Să-mi unesc forțele cu alte organizații ale societății civile pentru a organiza o astfel de zi.</p> <p>Să iau legătura cu membrii relevanți ai comunității, precum și cu alte organizații ale societății civile cu experiență în acest domeniu.</p>	<p>Să aflu mai multe despre programele și resursele de instruire pe care le oferă organizațiile societății civile și organizațiile interguvernamentale, cum ar fi programul ODIHR de instruire pentru societatea civilă cu privire la infracțiunile motivate de ură și ghidul de resurse pentru societatea civilă.</p> <p>Să aflu mai multe despre standardele internaționale care se aplică autorităților guvernamentale din propria țară.</p>

Sunt	Ce pot face ca să contribuie la soluționarea problemei?	Cu cine pot să lucrez pentru a aborda problema?	Cum pot folosi această publicație?
Activist al societății civile	<p>Să verific dacă există ceva ce ar putea face organizația mea pentru a arăta solidaritate cu comunitatea evreiască în lumina atacurilor cu caracter antisemit.</p> <p>Să planific un eveniment cultural comun cu comunitatea evreiască pentru a sprijini toleranța și construirii coaliții împotriva antisemitismului.</p> <p>Să identific scopuri comune cu comunitatea evreiască pentru a promova împreună o colectare mai bună a datelor cu privire la infracțiunile motivate de ură și, astfel, să construiesc coaliții.</p> <p>Să organizez sesiuni de instruire cu privire la antisemitism în organizația mea.</p>	<p>Să iau legătura cu comunitatea evreiască sau o organizație a comunității evreiești, ca să aflu mai multe despre preocupările lor.</p> <p>Să iau legătura cu comunitatea evreiască și alte organizații ale societății civile sau ale comunității care lucrează în domeniul infracțiunilor motivate de ură.</p> <p>Să intru în contact cu experții din mediul academic și institutele de cercetare, precum și cu organizațiile societății civile cu experiență în desfășurarea unor astfel de module de instruire.</p>	<p>Să aflu mai multe despre consecințele atacurilor cu caracter antisemit asupra vieții cotidiene a evreilor.</p> <p>Să aflu mai multe despre reglementările internaționale care se aplică guvernului meu.</p> <p>Să mă familiarizez cu gama de atacuri cu caracter antisemit din regiunea OSCE și cu contextele care formează fundalul pentru aceste atacuri.</p>

Sunt	Ce pot face ca să contribuie la soluționarea problemei?	Cu cine pot să lucrez pentru a aborda problema?	Cum pot folosi această publicație?
Lider religios	<p>Să lansez o inițiativă interconfesională care va aduce la un loc membrii comunității mele și ai altor comunități, inclusiv din comunitatea evreiască.</p> <p>Să organizez un eveniment de sensibilizare în privința antisemitismului în comunitatea mea și să invit un oaspete care să prezinte un proiect de succes despre cooperare în societatea civilă.</p> <p>Să încep colectarea datelor cu privire la infracțiunile motivate de ură care țințesc comunitatea mea.</p>	<p>Să solicit consultanță și sprijin de la organizațiile cu experiență în activitatea interconfesională și să invit unii membri ai comunității să mi se alăture.</p> <p>Să iau legătura cu experții din societatea civilă și mediul academic.</p> <p>Să stabilesc contacte cu profesioniștii în securitate ai comunității evreiești și să analizez dacă ar exista vreo posibilitate de cooperare cu ei în domeniul colectării datelor privind infracțiunile motivate de ură.</p>	<p>Să mă informez despre unele evenimente și inițiative interconfesionale care au avut lor în regiunea OSCE ca răspuns la atacurile cu caracter antisemit.</p> <p>Să mă familiarizez cu manifestările contemporane ale antisemitismului și să aflu de ce este atât de important ca acestea să fie depășite printr-o abordare de colaborare și perspectivă bazată pe drepturile omului.</p> <p>Să aflu mai multe despre bunele practici existente.</p>
Ombudsman [Avocatul poporului]	<p>Să inițiez un studiu asupra victimelor pentru a afla mai multe despre nevoile de securitate ale comunităților evreiești și experiența lor legată de infracțiunile de ură cu caracter antisemit.</p>	<p>Să mă consult cu organizațiile care oferă sprijin victimelor, comunitatea evreiască și organele internaționale.</p>	<p>Să aflu mai multe despre unele trăsături ale antisemitismului contemporan și despre modul în care acestea au impact asupra comunităților evreiești.</p>

Sunt	Ce pot face ca să contribui la soluționarea problemei?	Cu cine pot să lucrez pentru a aborda problema?	Cum pot folosi această publicație?
<p>Cadru didactic</p>	<p>Să verific dacă elevii evrei din școala mea se confruntă cu orice tip de hărțuire, amenințări sau violență, în drum spre școală sau de la școală, precum și la școală.</p> <p>Să creez oportunități ca elevii să învețe despre iudaism.</p> <p>Să sprijin și să mă implic în instruirea despre formele contemporane ale antisemitismului.</p> <p>Să mă asigur că programele educaționale privind Holocaustul în școala mea abordează în mod adecvat și eficient problema antisemitismului și a Holocaustului.</p>	<p>Să-mi consult colegii, să iau legătură cu organizațiile comunității evreiești și organizațiile de tineret evreiești.</p> <p>Să caut sprijin la conducerea școlii.</p>	<p>Să aflu mai multe despre unele trăsături ale antisemitismului contemporan și modul în care acesta afectează comunitățile evreiești.</p>

Anexa 4

Trustul de Securitate a Comunității: Ghidul de iudaism al ofițerului de poliție⁶⁷

(prescurtat și editat de ODIHR)

Textul de mai jos constituie o versiune prescurtată și editată a *Trustului de Securitate a Comunității: Ghidul de iudaism al ofițerului de poliție*. Prezentul ghid este un bun exemplu a unei resurse pe care cei însărcinați cu aplicarea legii pot să o folosească pentru a înțelege mai bine unele tradiții și obiceiuri evreiești, în special pe acelea care ar putea avea implicații asupra chestiunilor de securitate și/sau colaborare cu organele de aplicare a legii. Trebuie menționat că practicile scoase în evidență în prezentul ghid sunt descrise într-o manieră generică și probabil nu pot să cuprindă și să explice diversitatea obiceiurilor și tradițiilor care există în comunitatea evreiască din toată lumea. Ofițerii de aplicare a legii sunt încurajați să colaboreze îndeaproape cu membrii comunităților lor evreiești pentru a cunoaște mai bine istoria și tradițiile lor religioase, precum și provocările cu care aceștia se confruntă în domeniul antisemitismului.

CE ESTE IUDAISMUL?

Iudaismul este religia poporului evreu și, cu practic 4000 de ani vechime, este una din cele mai vechi tradiții religioase care continuă să fie practicate și astăzi. Valorile și istoria sa sunt o parte majoră a bazelor creștinismului și islamului. Sunt aproximativ 12 milioane de evrei în lume, șase milioane dintre aceștia locuiesc în Israel.

Confesiuni:

Iudaism ortodox

Evreii ortodocși cred că *Tora* (sursa primară a legii și eticii evreiești) i-a fost dată lui Moise de către Dumnezeu pe Muntele Sinai acum aproape 4000 de ani. *Tora* este parte a *Tanakh* (Sfânta Scriptură), căruia creștinii îi spun Vechiul Testament. Evreii ortodocși se mai ghidează după un corpus de texte legale, inclusiv *Talmudul*, care este sursa din care a derivat codul Halakha-i (legii) evreiești.

67 *Ghidul de Iudaism al Ofițerului de Poliție*, (Londra: Trustul de Securitate a Comunității, 2010), <<https://cst.org.uk/data/file/b/e/Police-Officers-guide-to-Judaism.1425054129.pdf>>.

În timp ce toți evreii ortodocși respectă Șabatul și tradițiile religioase, **evreii Haredi** (ultra-ortodocși) pot fi ușor identificați datorită îmbrăcăminteii lor distinctive. **Evreii ortodocși moderni** tind să se îmbrace într-o manieră mai contemporană. Deseori ei sunt mai integrați în societate și nu ar fi atât de ușor de identificat ca grup distinct, deși mulți bărbați poartă o mică *kippa* (tichie) pe cap.

Conservativă (Masorti), Reformistă și Liberală

Membrii acestor confesiuni nu respectă credința în același fel ca evreii ortodocși. De exemplu, evreii ortodocși, de regulă, poartă o tichie pentru că astfel își arată respectul față de Dumnezeu. Evreii conservatori, reformiști și liberali nu cred că acest lucru este întotdeauna necesar și ar putea avea și o altă interpretare a respectării Șabatului sau legilor cu referire la alimentație. Pe lângă aceasta, femeile pot deveni Rabin și bărbații și femeile pot să stea împreună în sinagogă.

Există multe persoane neafiliate niciuneia dintre confesiuni sau care nu respectă niciuna din legile tradiționale, însă se identifică ca evrei.

1. ȘABATUL

Șabatul, care se mai numește *Shabat* (ebraică) sau *Shabos* (idiș), este unul din cele mai importante aspecte ale credinței evreiești. Mulți evrei se abțin de la diverse acțiuni de „muncă” în timpul Șabatului, cinstind faptul că Dumnezeu nu a lucrat într-a șaptea zi a creației. De Șabat, în mod tradițional, evreii merg la slujbele de la sinagogă împreună cu familia și sărbătoresc ziua în compania familiei și a prietenilor la o masă de sărbătoare.

Chestiuni practice în activitatea polițienească

Infracțiunile care nu sunt neapărat urgente nu sunt, de obicei, raportate, decât după Șabat sau după încheierea serbărilor:

- Evreii ortodocși nu vor dori să scrie declarații sau să-și semneze numele; și
- Evreii ortodocși nu își vor folosi telefonul.

Ce se consideră „muncă”?

Într-un context modern, în Șabat, evreii ortodocși, de regulă, se abțin de la activități cum ar fi:

- Tot felul de operațiuni de afaceri (magazinele și afacerile sunt închise);
- Să șofeze și să călătorească;
- Să folosească echipamente electronice (inclusiv telefoanele, calculatoarele, radioul și televizorul);
- Să se ocupe de gestionarea banilor;

- Să scrie; și
- Să facă orice în afara casei în zonele unde nu există însemnări ale delimitărilor religioase (Eruv).

Pentru evreii practicanți legile Șabatului sunt obligatorii în toate circumstanțele cu excepția cazurilor unde viața este pusă în pericol.

Perioada Șabatului

Șabatul începe vineri, cu o oră înainte de căderea nopții sau 15 minute înainte de apusul soarelui. Așadar, evreii ortodocși trebuie să plece de la muncă sau școală din timp pentru a ajunge acasă înainte de începutul Șabatului.

Situații de urgență care pun viața în pericol

În cazul în care există pericol pentru viață, fie într-o situație de urgență medicală sau alt tip de urgență, legile Șabatului nu se vor respecta, pentru a salva viețile. În astfel de situații se va face apel la serviciile de urgență ca și în orice altă zi.

2. SĂRBĂTORILE EVREIEȘTI

Chestiuni practice în activitatea polițienească

Legile care se referă la sărbători sunt practic aceleași ca legile Șabatului și vor fi aplicate exact aceleași aspecte specifice ale activității polițienești:

- Multe persoane, care de regulă nu merg la slujbe pe parcursul restului anului, se vor duce de sărbători. Astfel, sinagogile vor fi pline și străzile adiacente, de regulă, vor fi foarte aglomerate.
- Fiecare sărbătoare ar putea avea cerințe specifice legate de activitatea polițienească. Calendarul evreiesc are un șir de sărbători și zile speciale care, fie comemorează evenimente majore din istoria evreilor, fie sărbătoresc anumite perioade ale anului.

Roș Hașana (Anul Nou evreiesc)

Roș Hașana are loc timp de două zile, fie în septembrie, fie în octombrie și este considerată una din cele mai importante perioade în calendarul evreiesc. Este o oportunitate de reflecție asupra anului ce a trecut.

Chestiuni practice în activitatea polițienească de Roș Hașana

- Multe sinagogi vor avea un număr suplimentar de slujbe și participanți, fie în clădire, fie în apropiere.
- Membrii comunităților reformate și liberale deseori vor veni cu mașina la slujbele de la sinagogă și ar putea apărea probleme serioase cu congestionarea traficului și parcare. Chiar și în comunitățile ortodoxe s-ar putea produce o intensificare a traficului.

- În după amiaza primei zile (sau a doua zi, dacă prima se nimerește în Șabat), mulți evrei vor merge la un râu ca să se „elibereze” simbolic de păcate. Această ceremonie se numește *tashlich*.

Yom Kipur (Ziua ispășirii)

Această sărbătoare este cea mai solemnă zi în calendarul evreiesc și presupune rugăciune pentru iertarea păcatelor comise pe parcursul anului ce a trecut și demonstrarea pocăinței. Fiecare evreu, cu excepția copiilor și celor bolnavi, trebuie să se abțină de la hrană și băutură timp de 25 de ore de la apus din seara precedentă, până la lăsarea nopții următoarea zi.

Chestiuni practice în activitatea polițienească de Yom Kipur

- Sinagogile sunt deschise toată ziua și sunt extrem de aglomerate, în special la slujbele de seară.
- Multă lume va merge pe jos acasă pe parcursul zilei pentru o scurtă pauză de la rugăciuni. E probabil să fie un flux continuu de persoane pe străzi pe parcursul zilei.
- Deoarece majoritatea familiilor evreiești vor fi în sinagogă la slujbele de deschidere și de încheiere la Yom Kipur, casele lor vor fi mai predispuse de a fi jefuite în acele zile.

Sucot (Tabernacole)

Această sărbătoare începe la cinci zile după sfârșitul Yom Kipur și comemorează colibe temporare ale israeliților, care au fost construite în sălbăticie după exodul lor din Egipt. Pe parcursul sărbătorii, care durează opt zile, evreii ortodocși pot să mănânce și să doarmă într-o colibă similară, care este cunoscută drept *succah*. Zilele intermediare ale acestei sărbători sunt zile de lucru obișnuite.

Chestiuni practice în activitatea polițienească de Sucot

- Mulți evrei duc cutii lungi cu frunze de palmier la și de la sinagogă. Acestea sunt articole de ritual folosite în sărbătoare.
- În clădirile sinagogilor va fi o *succah*.

Shemini Atzeret și Bucuria Torei (Bucuria Legii)

Imediat după Sucot, urmează Shemini Atzeret (A opta zi a adunării) și Bucuria Torei, una din cele mai pline de bucurie sărbători în calendarul evreiesc. Multe sinagogi organizează petreceri după slujbă.

Chestiuni practice în activitatea polițienească de Simchat Tora

- În acea zi, multe familii și copii vor merge la slujbele de la sinagogă și, deseori, se vor ține festivități în aer liber.
- Slujbele la sinagogă durează, de regulă, puțin mai mult în acea zi și multe comunități vor mai organiza o masă comună. Astfel, sinagogile s-ar putea să rămână deschise până în a doua jumătate a după amiezii.

Pesah (Paște)

Această sărbătoare cu durata de opt zile, care deseori coincide cu week-endul de Paști, amintește despre eliberarea poporului evreiesc din sclavia din Egipt. Pentru a comemora graba în care au fugit, cu ocazia acestei sărbători nu se vor consuma produse alimentare care dospesc (cu drojdie), cum ar fi pâinea, cerealele sau berea.

Șavuot (Rusaliile)

Șavuotul are loc la șapte săptămâni după Pesah (de obicei pe la sfârșitul lunii mai/începutul lunii iunie) și sărbătorește primirea de către evrei a Torei. Sărbătoarea durează două zile și este tradițional să se consume produse lactate.

Chestiuni practice în activitatea polițienească de Șavuot

- Este tradițional de a se studia textele religioase până noaptea târziu în prima seară a acestei sărbători și s-ar putea ca pe străzi și în sinagogi să fie multă lume.

Hanuka (Sărbătoarea Luminii)

Sărbătoarea, plină cu bucurie, se celebrează aprinzând sfeșnicul (numit *hanukia*) în fiecare seară timp de opt seri. Alte tradiții includ consumul de mâncare pregătită în ulei cum ar fi gogoșile și clătitele de cartofi, oferirea cadourilor și organizarea petrecerilor.

Chestiuni practice în activitatea polițienească de Hanuka

- Este obiceiul ca familiile să expună sfeșnice (uneori scumpe) în ferestrele dinspre fața casei. Astfel, se pot întâmpla jafuri sau incendii, iar liderilor comunității ar trebui să li se atragă atenția la aceste chestiuni.
- Unele comunități evreiești vor desfășura ceremonii de Hanuka în locuri publice.

Purim (Sărbătoarea Esterei)

Această sărbătoare de o zi amintește despre istoria Esterei, o regină evreică a Persiei, care a dejucaut un complot a unuia dintre sfetnicii regelui de a extermina toți evreii. Cum este o zi în care în sinagogi se citește istoria dintr-un sul special numit *megillah*, este și o zi pentru petreceri și serbări comunale.

Chestiuni practice în activitatea polițienească de Purim

- Este o zi de bucurie și distracție și se poartă, în mod tradițional, costume de carnaval, chiar și în locuri publice.
- Este obiceiul ca multă lume să se plimbe prin vecinătate, strângând pomană pentru sărmani și oferind prietenilor ceva de mâncare.
- Este una din puținele ocazii din an în care consumul de alcool este stimulat. Aceasta poate duce la cazuri singulare de comportament antisocial.

3. PRODUSELE ALIMENTARE

Regulile de alimentație ale evreilor stabilește modul în care mâncarea cușer este produsă și servită. Evreii care respectă legile lui Kașrut vor consuma numai produse, fabricate sau pregătite, care au un marcaj de aprobare de la o autoritate rabinică. Acestea includ produsele din carne, alimentele coapte și produsele lactate. Pentru evreii ortodocși, toate ustensilele de gătit, vesela și tacâmurile trebuie folosite numai pentru alimentele cușer. Produsele lactate și de carne trebuie păstrate separat și pregătite și servite în cratițe și farfurii diferite pentru fiecare tip. Evreii ortodocși vor mânca numai în acele restaurante care sunt supravegheate de o autoritate recunoscută Kașrut.

4. ÎMBRĂCĂMINTEA ȘI CASELE EVREILOR

Bărbații evrei ortodocși își acoperă capetele permanent, de obicei cu o mică tichie cunoscută sub denumirea de *yarmulke* sau *kippa*. Unii ar mai putea purta o îmbrăcăminte cu ciucuri, numită *tzitzit*, ca o îmbrăcăminte care se poartă dedesubt și poate fi vizibilă de sub brâu.

Evreicele ortodoxe își acoperă părul sau mereu poartă o perucă în semn de modestie. Se vor îmbrăca modest și multe dintre ele nu vor purta pantaloni, fuste scurte sau mâneci scurte.

Toate casele evreiești tradiționale pot fi identificate după *mezuză*. E o mică cutiuță care conține două texte biblice, care este atașată tocurilor ușilor în majoritatea odăilor într-o casă evreiască, inclusiv ușa de intrare.

5. SINAGOGA ȘI RUGĂCIUNILE

Chestiuni practice în activitatea polițienească

Nu este necesar ca ofițerii de poliție bărbați să-și acopere capul când intră într-o sinagogă, însă gestul de a-ți acoperi capul, va fi, în orice caz, apreciat ca semn de respect.

- Dacă se fac fotografii, filmări sau se folosesc aparate de înregistrare audio într-o sinagogă în timpul Șabatului sau slujbelor de sărbători, aceasta se va face cu discreție.

În mod tradițional, toți bărbații și băieții mai mari de 13 ani trebuie să se roage de trei ori pe zi. Rugăciunea poate fi făcută individual, însă mulți bărbați preferă să meargă la sinagogă și să se roage împreună cu alți cel puțin zece bărbați. O astfel de rugăciune, numită *minian*, este în special importantă atunci când o persoană este în perioada de doliu.

- Rugăciunile zilnice de dimineață au loc între 06:00 și 09:00 și durează aproximativ 45 minute. La rugăciunea de dimineață se iau filacterii (mici cutiute din piele, în care se păstrează texte biblice, cunoscute ca *tefilin*) și se poartă un șal de rugăciuni.
- Rugăciunile zilnice de la amiază și de seară durează, de regulă, aproximativ 15 minute. Și femeile se roagă, însă ele nu trebuie să poarte filacterii sau șaluri în timpul rugăciunii.

Regulile din sinagogă variază în funcție de confesiune de care aparține persoana.

- În sinagogile ortodoxe, femeile stau separat de bărbați, fie sus, într-un balcon, fie într-o parte laterală față de bărbați. Bărbații poartă tichia tradițională. Femeile măritate își acoperă capul acoperit cu pălării, peruci sau eșarfe și trebuie să se îmbrace modest.
- În sinagogile conservatoare, reformate și liberale, bărbații și femeile, de regulă, stau împreună în timpul slujbei.

Ebraica este limba tradițională a rugăciunii evreiești și este folosită în diferite măsuri la slujbele și sărbătorile fiecărei confesiuni.

6. CICLUL VIEȚII LA EVREI

Nașterea

Băieților evrei li se face circumcizie într-o ceremonie numită *brit milah*. Aceasta are loc când bebelușul are opt zile, sau cât mai repede posibil după această dată, în cazul în care există situații de ordin medical pentru o întârziere. Circumcizia se face de un *mohel*, un specialist instruit, care poate fi și un medic înregistrat. Deseori numele băiețelului nu va fi anunțat până la circumcizie.

Fetițele primesc nume, de regulă, în sinagogă, adesea în Șabatul de după naștere.

Bar mitzvah/bat mitzvah

Cât privește multe ritualuri religioase, băieții sunt recunoscuți ca membri adulți ai comunității la vârsta de 13 ani, când își sărbătoresc *bar mitzvah* (literal „fiul unei porunci” sau „fiu al legii”). Fetele ajung la această etapă la 12 ani, când sărbătoresc *bat mitzvah*. Atât băieții cât și fetele trec printr-o perioadă de studiu intens înainte de această ocazie.

Nunțile

Nunțile evreiești pot avea loc în orice zi a săptămânii, cu excepția Șabatului, sărbătorilor evreiești și perioadele specifice de doliu din calendarul evreiesc. O nuntă evreiască poate avea loc în orice local, însă, de regulă, se ține într-o sinagogă sau în preajmă. Este obiceiul ca prietenii și familia cuplului să organizeze mese de sărbătoare pe parcursul săptămânii de după nuntă.

Înmormântarea și doliul

Cadavrul nu trebuie niciodată lăsat fără supraveghere, și este vital ca să existe cât mai puțin posibil contact cu corpul:

- Ochii și mandibula trebuie închise, iar corpul trebuie acoperit cu un cearșaf alb.
- Funerariile trebuie să aibă loc cât de curând posibil după deces, chiar în aceeași zi.
- În comunitățile ortodoxe, ar putea fi mulțimi numeroase de persoane pe străzi care să plângă răposatul.

Când un evreu moare, cadavrul trebuie neapărat să fie tratat cu grijă și maximă reverență în permanență. Există reguli speciale pentru pregătirea cadavrului pentru înmormântare, iar acesta nu trebuie lăsat fără de supraveghere nici un moment. Autopsiile nu sunt permise conform legii evreiești, cu excepția cazurilor când sunt impuse de legislația civilă. Incinerarea este practică în unele comunități reformate și liberale, însă este strict interzisă în comunitățile evreilor ortodocși. După înmormântare, familia răposatului va ține doliu acasă timp de șapte zile. Această perioadă este cunoscută drept perioada șiva.

Anexa 5

Sărbătorile evreiești în 2017-2022

2017

Pesah (Paște)	11-18 aprilie
Șavuot	31 mai - 1 iunie
Tisha B'Av	1 august
Roș Hașana	21-22 septembrie
Yom Kipur	30 septembrie
Sucot	5-6 octombrie
Simchat Torah	13 octombrie
Hanuka	13-20 decembrie

2018

Roș Hașana	10-11 septembrie
IYm Kipur	19 septembrie
Sucot	24-30 septembrie
Simchat Torah	2 octombrie
Hanuka	3-10 decembrie
Tu Bishvat	31 ianuarie
Purim	1 martie
Pesah (Paște)	31 martie - 7 aprilie
Șavuot	20-21 mai
Tisha B'Av	22 iulie

2019

Roş Haşana	30 septembrie- 1 octombrie
Yom Kipur	9 octombrie
Sucot	14-20 octombrie
Simchat Torah	22 octombrie
Hanuka	23-30 decembrie
Tu Bishvat	21 ianuarie
Purim	21 martie
Pesah (Paşte)	20-27 aprilie
Şavuot	9-10 iunie
Tisha B'Av	11 august

2020

Roş Haşana	19-20 septembrie
Yom Kipur	28 septembrie
Sucot	2-9 octombrie
Simchat Torah	11 octombrie
Hanuka	11-18 decembrie
Tu Bishvat	10 februarie
Purim	10 martie
Pesah (Paşte)	9-16 aprilie
Şavuot	29-30 mai
Tisha B'Av	30 iulie

2021

Roş Haşana	7-8 septembrie
Yom Kipur	16 septembrie
Sucot	21-27 septembrie
Simchat Torah	29 septembrie
Hanuka	29 noiembrie - 6 decembrie
Tu Bishvat	28 ianuarie
Purim	26 februarie
Pesah (Paşte)	28 martie - 4 aprilie
Şavuot	17-18 mai
Tisha B'Av	18 iulie

2022

Roş Haşana	26-27 septembrie
Yom Kipur	5 octombrie
Sucot	10-16 octombrie
Simchat Torah	18 octombrie
Hanuka	19-26 decembrie
Tu Bishvat	17 ianuarie
Purim	17 martie
Pesah (Paşte)	16-23 aprilie
Şavuot	5-6 iunie
Tisha B'Av	7 august

Anexa 6

„Definiția de lucru a antisemitismului” adoptată de Alianța Internațională pentru Memoria Holocaustului (IHRA)

DEFINIȚIA DE LUCRU A ANTISEMITISMULUI, ADOPTATĂ DE ALIANȚA INTERNAȚIONALĂ PENTRU MEMORIA HOLOCAUSTULUI (IHRA)

„La 26 mai 2016, Plenara IHRA de la București a hotărât să:

Adopte o definiție de lucru a antisemitismului, neobligatorie din punct de vedere juridic:

Antisemitismul reprezintă o anume percepție referitoare la evrei, care poate fi exprimată ca fiind ură împotriva evreilor. Manifestările verbale și fizice de antisemitism pot fi îndreptate împotriva evreilor și ne-evreilor și/sau proprietăților acestora, împotriva instituțiilor comunităților evreiești și locațiilor lor religioase.”

Pentru a orienta IHRA în activitatea sa, următoarele exemple pot fi ilustrative: Manifestările pot include vizarea statului Israel, conceput ca o colectivitate de evrei. Cu toate acestea, criticarea Israelului, în mod similar cu cea adusă oricărui alt stat, nu poate fi, în sine, considerat ca antisemitism. Antisemitismul, în mod frecvent, acuză evreii de conspirații pentru a face rău umanității, iar evreii sunt, de obicei, învinuiți pentru „lucrurile care merg prost”. Această idee este exprimată în discursul public, în scris, în arte și formele de expresie vizuale și includ stereotipuri calomnioase și însușiri cu caracter negativ.

Exemple contemporane de antisemitism în viața publică, școală, media, la locul de muncă și în sfera religioasă ar putea include, luând în considerare contextul general, dar fără a se limita la acesta:

- Instigarea lauciderea sau prigonirea evreilor, în numele unei ideologii radicale, al unei poziții extremiste sau religii, complicitatea la acestea sau încuviințarea lor.
- Promovarea unor acuzații mincinoase, dezumanizante, ce demonizează evreii, a unor afirmații stereotipe despre evrei sau despre așa-zisa putere exercitată colectiv de evrei - cum ar fi, în mod special, dar nu exclusiv, mitul referitor la o conspirație mondială a evreilor sau despre controlul de către evrei al mijloacelor de comunicare în masă, al economiei, al guvernelor sau al altor instituții importante ale societății.
- Acuzarea evreilor ca popor de a fi responsabili pentru faptele reale sau imaginare comise de un singur evreu sau de un grup de evrei sau pentru fapte comise de ne-evrei.
- Negarea faptelor, a scopului, a mecanismelor (ex. existența camerelor de gazare) sau a planului urmărit prin genocidului comis împotriva poporului evreu de regimul național-socialist german și de către susținătorii și complicii acestuia în timpul celui de-al doilea Război Mondial (Holocaustul).
- Acuzarea evreilor, ca popor, sau a Israelului ca stat, de a fi inventat sau exagerat Holocaustul.
- Acuzarea cetățenilor de origine evreiască că sunt mai loiali Israelului sau așa-ziselor priorități mondiale ale evreilor, decât intereselor propriilor lor națiuni.
- Negarea dreptului poporului evreu la autodeterminare, de exemplu, prin susținerea faptului că existența Statului Israel este o acțiune rasistă.
- Aplicarea de duble standarde asupra poporului evreu, prin impunerea asupra comunității evreiești, a unei conduite ce nu este așteptată sau solicitată din partea oricărei alte națiuni democratice.
- Utilizarea de simboluri sau imagini asociate cu antisemitismul clasic pentru a caracteriza statul Israel sau cetățenii acestuia (de exemplu, acuzații că evreii l-ar fi ucis pe Isus sau acuzarea acestora de comiterea de ucideri rituale).
- Compararea politicii contemporane a Israelului cu cea a nașiștilor.
- Atribuirea colectivă către evrei a responsabilității pentru acțiuni ale statului Israel.

Actele de antisemitism sunt incriminate și constituie infracțiuni, atunci când sunt astfel stabilite prin lege (de exemplu, negarea Holocaustului sau, în anumite state, distribuirea de materiale antisemite).

Infracțiunile au caracter antisemit atunci când țintele atacurilor, fie că sunt persoane sau bunuri imobile - precum clădiri, lăcașuri de cult sau cimitire - sunt alese fiindcă sunt, sau sunt percepute ca fiind, evreiești sau având legătură cu evreii.

Discriminarea antisemită reprezintă refuzul de a acorda evreilor accesul la posibilități sau servicii accesibile altora și este ilegală în multe state.⁶⁸

68 Decizia Plenarei IHRA pentru adoptarea definiției de lucru a antisemitismului, *op. cit.*, nota 15.

